

Statistik om Stockholm

Inkomster i Stockholm 2020

Årsrapport

Publicerad 2022-06-16

Förord

I denna rapport presenteras inkomster för individer och hushåll i Stockholms stad år 2020. Inkomstslagen som redovisas är sammanräknad förvärvsinkomst och arbetsinkomst för individer samt disponibel inkomst för hushåll. Statistiken presenteras utifrån ett geografiskt perspektiv inom staden samt ur ett historiskt perspektiv upp till 20 år bakåt i tiden. Dessutom redovisas inkomsterna utefter variabler såsom kön, ålder och bakgrund för att belysa inkomstskillnader mellan grupper.

Rapporten är framtagen under våren 2022, men statistiken som presenteras avser år 2020. Eftersläpningen i statistiken beror på att grundmaterialet hämtas ur taxeringsuppgifter som Statistiska centralbyrån (SCB) får från Skatteverket. Från och med förra året presenteras i huvudsak medianvärden av inkomstslagen, eftersom detta mått inte påverkas av extremvärden på samma vis som medelvärden.

Denna rapport ingår i rapportserien ”Statistik om Stockholm”. Rapporten är utarbetad av Lisa Lundström och Åsa Wennblom från Sweco Sverige AB, på uppdrag av Stadsledningskontoret, Stockholms stad.

Mer information om inkomster i Stockholm finns på hemsidan:
<http://statistik.stockholm.se/>

Sammanfattning

Medianbeloppet av sammanräknad förvärvsinkomst för åldersgruppen 20–64 år har under en 20 årsperiod ökat mer för kvinnor än för män. Trots det kvarstår inkomstskillnader mellan könen. År 2020 uppgick medianbeloppet för kvinnor till 349 800 kronor, vilket var knappt 89 procent av männens medianinkomster som samma år låg på 395 000 kronor. När medianinkomsterna studeras utefter ålder framgår att skillnaderna mellan könen varierar över åldrarna och är som minst i början av 20-årsåldern då majoriteten ej har hunnit etablera sig på arbetsmarknaden. Som störst är skillnaden mellan könen i början av 30-årsåldern, vilket sammanfaller med åren för familjebildande.

För befolkningen i ålder 65 år och äldre består inkomsterna huvudsakligen av pensioner eftersom den övervägande majoriteten slutar förvärvsarbeta vid 65 års ålder. Inkomsterna är därmed generellt lägre för denna åldersgrupp jämfört med befolkningen 20–64 år. Under en 20-årsperiod har de inflationsjusterade inkomsterna ökat med 49 procent för kvinnor och 32 procent för män. Likt för åldersgruppen 20–64 år kvarstår dock inkomstskillnader mellan könen även år 2020 då kvinnornas medianinkomst uppgick till 77 procent av männens.

Bland befolkningen i Stockholms stad i åldern 20–64 år var ungefär 38 procent utrikes födda år 2020. Inkomstskillnaderna mellan dessa två grupper är tydliga då utrikes föddas medianinkomst uppgick till 68 procent av de inrikes föddas inkomster. Även här varierar inkomstskillnaderna med åldern och som störst var skillnaden mellan grupperna i åldrarna runt 50 år då utrikesföddas inkomster utgör cirka 63 procent av inrikes föddas inkomster. Även för gruppen 65 år och äldre fanns tydliga inkomstskillnader mellan grupperna, vilket kan härledas till att utrikes födda har betydligt färre intjänandeår till pensionen jämfört med inrikes födda.

Den hushållstyp med lägst disponibel lägst inkomst år 2020 var ensamboende kvinnor med ett medianvärde på 249 700 kronor, följt av ensamboende män med en medianinkomst på 288 800 kronor. Att dessa grupper har lägst inkomst beror delvis på att det bara är en person som bidrar till hushållets inkomst. Högst medianvärde hade hushåll med gifta/sammanboende par med yngsta hemmaboende barn över 20 år som uppgick till nästan 930 000 kronor.

För att underlätta jämförelser av disponibel inkomst används måttet ekonomisk standard som tar hänsyn till hushållens försörjningsbörda. År 2020 var medianen för hushållens ekonomiska standard 305 000 kronor i Stockholms stad, vilket var en ökning med 3,2 procent jämfört med 2016 mätt i inflationsjusterade priser.

När den ekonomiska standarden jämförs mellan olika grupper framkommer att utrikes födda generellt har en lägre ekonomisk standard jämfört med inrikes födda. För båda grupperna har hushållstypen gifta/sammanboende utan hemmaboende barn i åldern 20–64 år högst ekonomisk standard. Hushållstyperna med lägst ekonomisk standard är ensamboende män och kvinnor i åldern 65 år och äldre, vilket gäller för både inrikes och utrikes födda.

Innehåll

Förord	2
Sammanfattning	3
1 Definitioner	5
2 Inkomster för individer i Stockholms stad	6
2.1 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20-64 år	6
2.2 Inkomster för befolkningen 65 år och äldre	10
2.3 Inkomster för befolkningen i Stockholms stads områden	12
2.4 Arbetsinkomster	17
3 Inkomster för hushåll i Stockholms stad	24
3.1 Hushållens disponibla inkomster	24
3.2 Ekonomisk standard för hushåll	26
3.3 Ekonomisk standard för olika grupper	30
Bilaga: Källor och definitioner	38

1 Definitioner

I denna rapport presenteras inkomstuppgifter för individer respektive hushåll. För individer baseras inkomstuppgifterna på sammanräknad förvärvsinkomst och arbetsinkomst. När inkomst presenteras för familjer/hushåll används istället disponibel inkomst. Nedan följer en kort presentation av de olika definitioner som används i rapporten. En mer utförlig beskrivning finns i *Bilaga: Källor och definitioner*.

Sammanräknad förvärvsinkomst är summan av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. Inkomsterna inkluderar även andra skattepliktiga inkomster såsom sjukpenning, föräldrapenning, a-kassa och pension. Kapitalinkomster ingår inte.

Arbetsinkomst utgörs av summan av löneinkomst, inkomst av näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom, föräldrapenning samt dag ersättning vid repetitionsutbildning och civilförsvaret. Skillnaden mellan arbetsinkomst och sammanräknad förvärvsinkomst är att det i sammanräknad förvärvsinkomst ingår i förekommande fall även arbetsmarknadsstöd samt sjuk- och aktivitetsersättning.

Disponibel inkomst är den summa som återstår för konsumtion och sparande efter att ha dragit ifrån slutliga skatter och lagt till skattefria ersättningar och bidrag (till exempel ekonomiskt bistånd, bostadsbidrag, barnbidrag) från summan av förvärvs- och kapitalinkomst. Disponibel inkomst är det inkomstbegrepp i den totalräknade inkomststatistiken som bäst speglar köpkraften och levnadsstandarden för olika grupper i samhället. Den disponibla inkomsten redovisas på familjenivå (före 2015) och hushållsnivå (2014 och framåt), vilket innebär att tidsserier bryts vid 2014 och jämförelser över brytpunkten bör göras med försiktighet.

Ekonomisk standard (disponibel inkomst per konsumtionsenhet): För att göra jämförelser av disponibel inkomst mellan olika grupper används ett viktsystem, som kallas för konsumtionsenheter, där inkomsten sätts i relation till hushållets försörjningsbörda. Varje individ i hushållet tilldelas en vikt som sedan summeras för hela hushållet. Därefter divideras hushållets disponibla inkomst med hushållets totala konsumtionsvikt för att få fram hushållets disponibla inkomst per konsumtionsenhet, även kallat hushållets ekonomiska standard.

2 Inkomster för individer i Stockholms stad

I detta avsnitt presenteras inkomster för individer för Stockholm stad. Inkomstslaget som redovisas är *sammanräknad förvärvsinkomst*, som består av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. I inkomstslaget inkluderas löneinkomst, pension och skattepliktiga ersättningar såsom sjukpenning, föräldrapenning och a-kassa. Inkomster som inte redovisas är exempelvis studiemedel, ekonomiskt bistånd och bostadsbidrag samt kapitalinkomst.

En uppdelning av statistiken görs för befolkningen i åldrarna 20–64 år och 65 år och äldre i Stockholms stad den 31 december 2020. Anledningen till att inkomsterna redovisas separat för åldersgruppen 65 år och äldre är att merparten av inkomsterna består av pensionsinkomster, till skillnad från åldersgruppen 20–64 år vars inkomster primärt utgörs av inkomster från förvärvsarbete.

2.1 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20-64 år

År 2020 var medianvärdet av de sammanräknade förvärvsinkomsterna i Stockholm stad 349 800 kronor för kvinnor och 395 000 kronor för män. Kvinnor hade därmed 45 200 kronor (drygt 11 procent) lägre medianinkomst än män. Om medianinkomsterna för män och kvinnor studeras utefter ålder, vilket redovisas i Figur 1, framgår att skillnaderna mellan könen varierar beroende på ålder.

I åldersgrupperna strax efter 20 år är kvinnornas medianinkomster högre än männens, det är dock de enda åldrarna då detta förhållande i inkomsterna mellan könen kan ses. I dessa åldrar är medianinkomsterna generellt på en låg nivå och inkomstskillnaderna är förhållandevis små, vilket kan härledas till att en stor grupp inte har börjat förvärvsarbete ännu. Därefter sker en brant ökning av medianinkomsterna i takt med att fler avslutar sina studier och etablerar sig på arbetsmarknaden. Strax innan 30-årsåldern avtar ökningstakten för båda könen. En tydlig avmattning ses framför allt hos kvinnor i åldrarna 30 till 35 år, vilket sammanfaller med åldrarna för familjebildande. Även om ökningstakten avtar för män ses inte någon motsvarande avmattning av inkomsterna. En förklaring till detta kan vara att kvinnor tar ut merparten (70 procent) av föräldrapenningdagarna¹ samt att kvinnor i större utsträckning än män deltidsarbetar², vilket resulterar i ett bortfall av förvärvsinkomsten. En konsekvens är att inkomstgapet mellan kvinnor och män ökar betydligt under denna period och är som störst i åldrarna mellan 30 och 40 år. Allra störst är skillnaden mellan män och kvinnor vid 35 år då männens inkomster är drygt 87 000 kronor högre än kvinnornas. Det innebär att kvinnornas medianinkomst är 80 procent av männens i denna åldersklass. Därefter minskar inkomstgapet mellan könen. I åldersgruppen 60–64 år är kvinnornas medianinkomster i snitt 93 procent av männens medianinkomster.

För både män och kvinnor är medianinkomsterna 2020 som högst strax innan 50 års ålder. Det hör samman med att sysselsättningsgraden är som högst i dessa åldrar. Barnrelaterad frånvaro

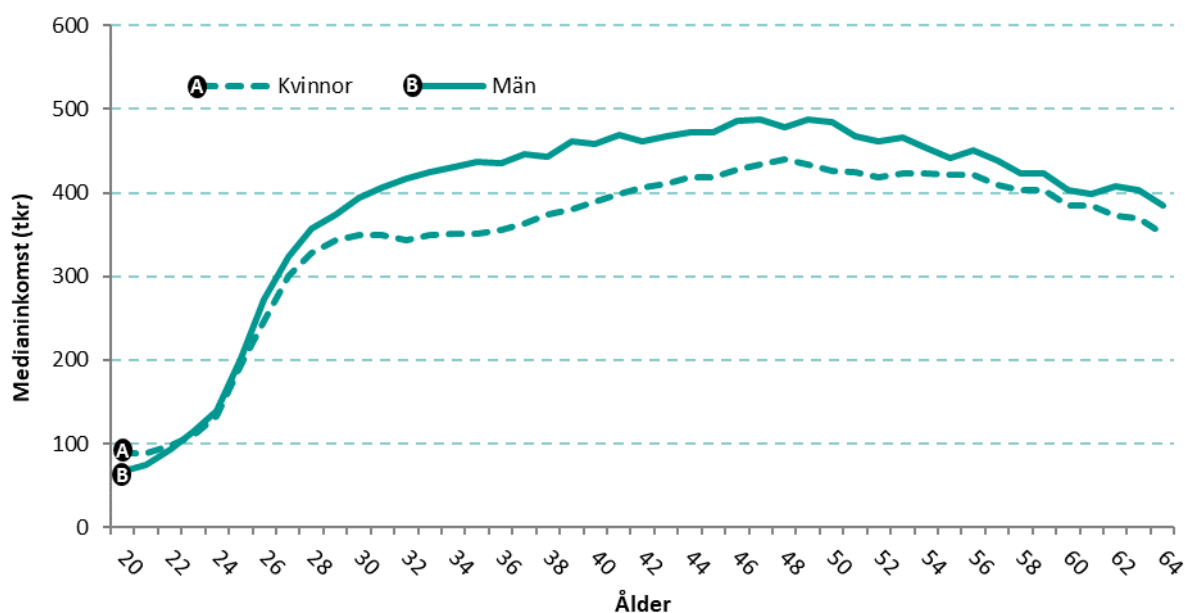
---

¹ Försäkringskassan, 2020. *Betald och obetald föräldraledighet. Hur flexibla är föräldrar under barnens två första levnadsår?* Socialförsäkringsrapport 2020:3.

²SCB, [Vanligast att unga och äldre jobbar få timmar](#), hämtad 31 maj 2022.

är mindre vanligt och uttag av pension har ännu ej påbörjats. Vid 49 års ålder är medianinkomsten som högst för män (488 200 kronor) medan 48-åringarna har den högsta medianinkomsten (440 000 kronor) bland kvinnor. Därefter minskar medianinkomsterna succesivt fram till 64 års ålder för båda könen. Efter 60 år ökar utträdet från arbetsmarknaden, under 2020 var det från och med 62 års ålder möjligt att börja ta ut den allmänna pensionen. I dessa åldrar märks en tydligare minskning av inkomsterna bland kvinnor än bland män.

Figur 1: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per ålder och uppdelat på kön, år 2020.

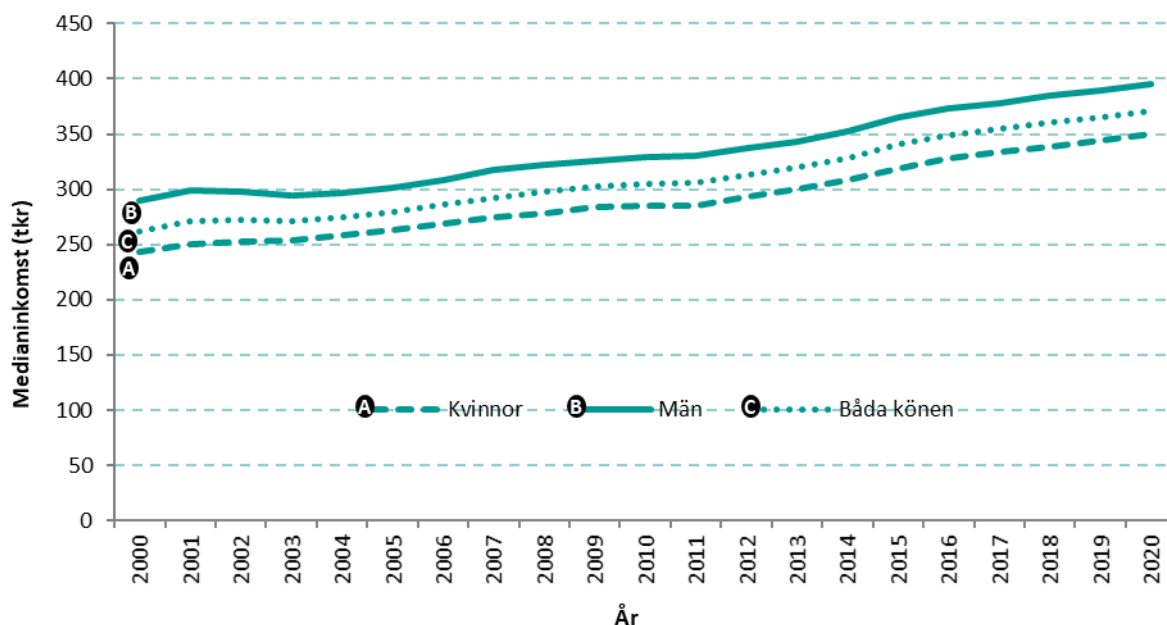
Källa: SCB

När inkomstutvecklingen för män respektive kvinnor studeras över en 20-årsperiod framgår att medianinkomsterna har ökat successivt för båda könen, i fasta priser justerat efter år 2020 års nivå. Sedan år 2000 har mäns medianinkomster ökat med drygt 105 000 kronor, vilket är en ökning på 36,4 procent. Det innebär en årstakt på i snitt 1,6 procent, men de årliga ökningarna har varierat från -1,3 procent (år 2003) till 3,6 procent (år 2015). Under samma period har kvinnornas medianinkomster ökat med knappt 107 000 kronor, vilket motsvarar en ökning på 44 procent. Den genomsnittliga årstakten för kvinnor har legat på 1,8 procent, med variationer från 0,1 procent (år 2011) till 3,6 procent (år 2015).

Trots att kvinnornas medianinkomster har ökat mer än männens kvarstår skillnader i inkomstnivåer mellan könen under hela perioden. År 2000 uppgick kvinnors inkomster till cirka 84 procent av männens inkomster. Mellan år 2001 och 2004 ökade kvinnors inkomster i förhållande till männens som mest under perioden, för att därefter sjunka eller ligga oförändrade under åren fram till 2008. Mellan åren 2011 och 2020 har kvinnors inkomster gått från att vara knappt 87 procent av männens inkomster till knappt 89 procent.

Figur 2: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst i fasta priser efter 2020 års prisnivå perioden 2000–2020 för båda könen åldersgrupp 20–64 år.

Källa: SCB

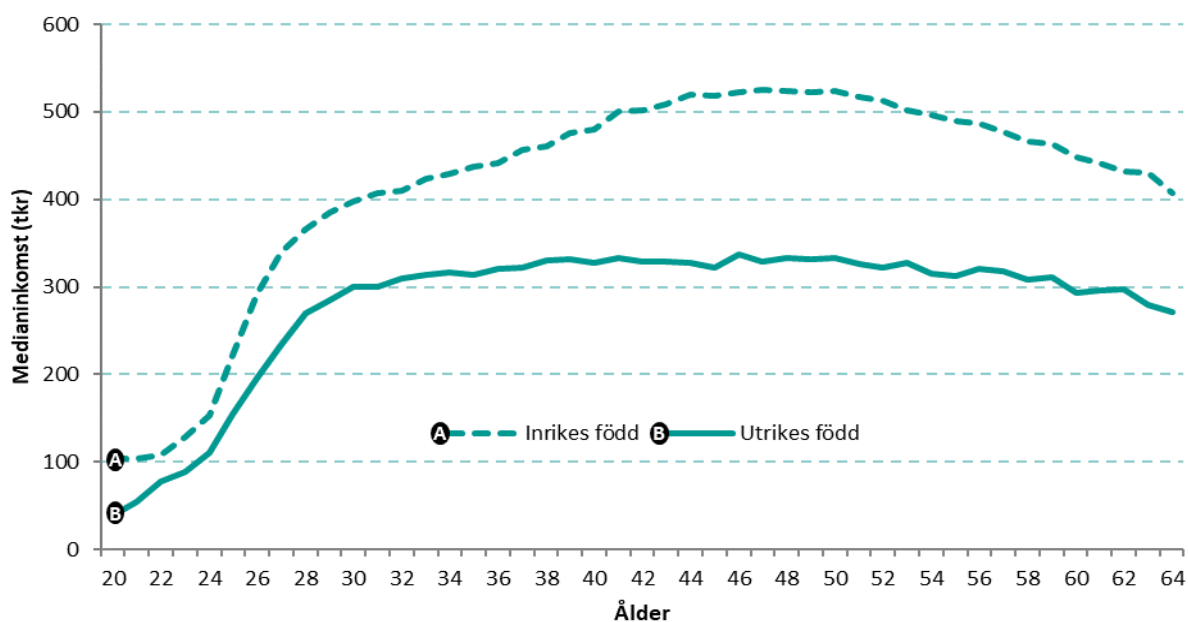
Bland befolkningen i Stockholms stad i åldern 20–64 år var knappt 38 procent utrikes födda år 2020. Gruppen utrikes födda definieras som individer födda i utlandet alternativt födda i Sverige med två utrikes födda föräldrar. Gruppen inrikes födda utgörs i stället av individer födda i Sverige med antingen en eller två inrikes födda föräldrar. Inkomstskillnaderna mellan dessa två grupper är tydliga då medianinkomsterna för utrikes födda uppgick till 286 700 kronor, medan motsvarande medianinkomst för inrikes födda uppgick till 420 000 kronor år 2020. Utrikes föddas inkomster var alltså cirka 68 procent av de inrikes föddas inkomster.

Av Figur 3 framgår att för varje ålder har inrikes födda högre medianinkomst jämfört med utrikes födda, men inkomstgapet varierar beroende på ålder. Skillnaden är som minst i åldrarna runt 30 år då utrikesföddas inkomster uppgick till cirka 75 procent av inrikes föddas inkomster. Som störst är skillnaden mellan grupperna i åldrarna runt 50 år då utrikesföddas inkomster utgör cirka 63 procent av inrikes föddas inkomster.

När inkomsterna för utrikes födda diskuteras bör det nämnas att det rör sig om en mycket heterogen grupp med varierande förutsättningar på arbetsmarknaden. Faktorer som ursprungsland, utbildningsnivå, vistelsetid i Sverige, ålder vid invandring och orsak till invandring påverkar förutsättningarna på den svenska arbetsmarknaden och därmed inkomsterna. Totalt sett har gruppen utrikes födda en något lägre utbildningsnivå, vilket skulle kunna vara en bidragande orsak till inkomstskillnaderna³.

³ SCB, [Befolkningens utbildning 2020](#), hämtad 2 juni 2022.

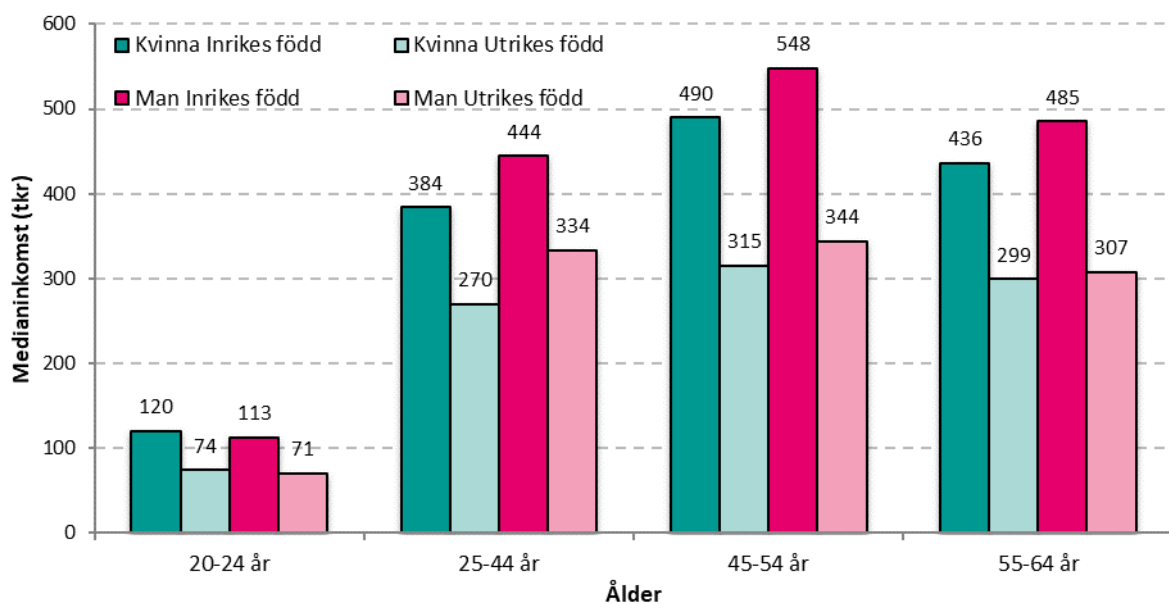
Figur 3: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst för inrikes- och utrikes födda i åldern 20–64 år, år 2020.

Källa: SCB

När statistiken delas upp på kön, åldersgrupp samt inrikes och utrikes födda, framgår att kvinnor bland både inrikes och utrikes födda har lägre inkomster än männen för samtliga åldersgrupper utom den yngsta, 20-24 år. I denna grupp hade männen något lägre inkomst än kvinnorna, oavsett bakgrund, vilket framgår av Figur 4. I åldersgruppen 45-54 år är skillnaden mellan grupperna som störst, då utrikes födda kvinnors inkomster uppgår till 58 procent av inrikes födda mäns inkomster. Skillnaderna mellan könen är mindre bland utrikes födda jämfört med inrikes födda i alla åldersgrupperna utom 25-44 år.

Figur 4: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst (tusentals kronor) uppdelat på kön samt inrikes och utrikes födda, år 2020.

Källa: SCB

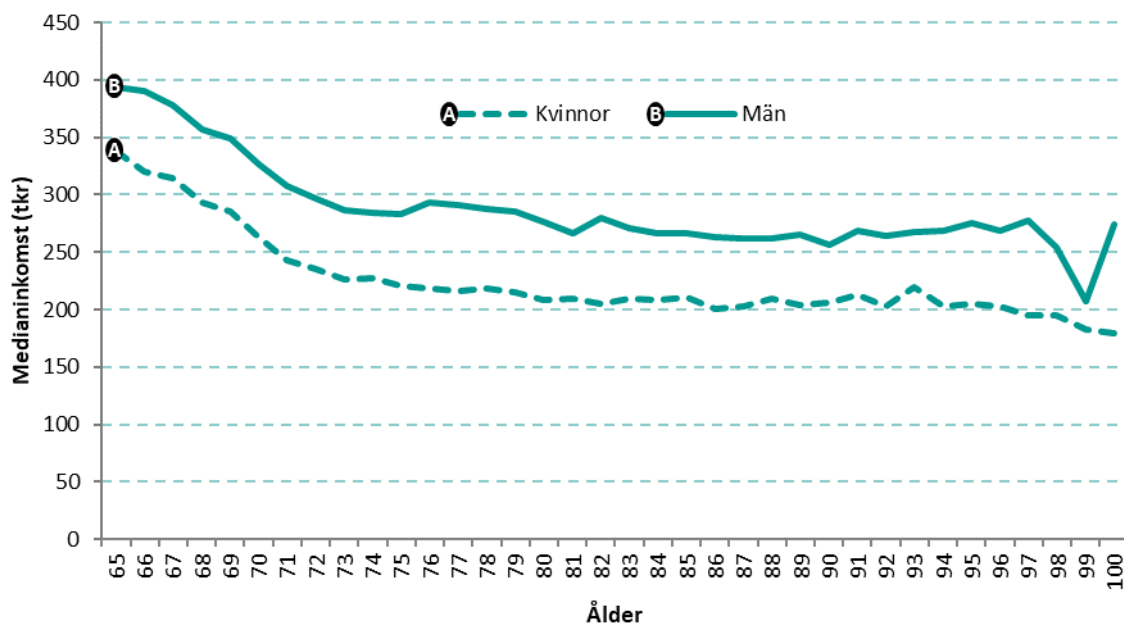
2.2 Inkomster för befolkningen 65 år och äldre

I detta delavsnitt presenteras de sammanräknade förvärvsinkomsterna för åldersgruppen 65 år och äldre. För denna åldersgrupp utgörs inkomsterna huvudsakligen av pensioner, eftersom majoriteten av befolkningen slutar förvärvsarbete efter 65 års ålder⁴. Därför ligger inkomsterna generellt på en lägre nivå jämfört med befolkningen 20–64 år. År 2020 uppgick medianinkomsten för män i denna åldersgrupp till 303 000 kronor, medan motsvarande inkomster uppgick till 231 900 kronor för kvinnor.

Av Figur 5 framgår att medianinkomsterna minskar successivt från och med 65 års ålder för både kvinnor och män. Det beror på att fler och fler upphör att förvärvsarbete med stigande ålder. Dessutom kan pensionsupplägg som innebär större uttag under de första pensionsåren bidra till den tydliga inkomstminskningen fram till cirka 75 års ålder. Vid 65 års ålder uppgår inkomsterna till 394 000 kronor för män och 338 100 kronor för kvinnor. Vid 80 års ålder har inkomsterna för männen minskat till 277 000 kronor vilket motsvarar en minskning på knappt 30 procent. Motsvarande siffror för kvinnorna är 208 700 kronor och drygt 38 procent för kvinnor.

Kvinnor i åldersgruppen 65 år och äldre har liksom för åldrarna 20–64 år lägre medianinkomster än män för samtliga åldrar. Inkomstgapet mellan könen är som minst i åldrarna 65–70 år då kvinnors medianinkomster uppgår i snitt till cirka 83 procent av männens inkomster. I de allra äldsta åldrarna är antalet personer få, vilket kan ge tydliga slumpmässiga effekter, som för 99-åriga män i Figur 5. Åldersgruppen 100 avser personer som är 100 år och äldre vilket gör att de i själva verket är en större grupp än de något yngre åldersgrupperna.

Figur 5: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst i åldrarna 65 år och äldre för kvinnor och män, år 2020.

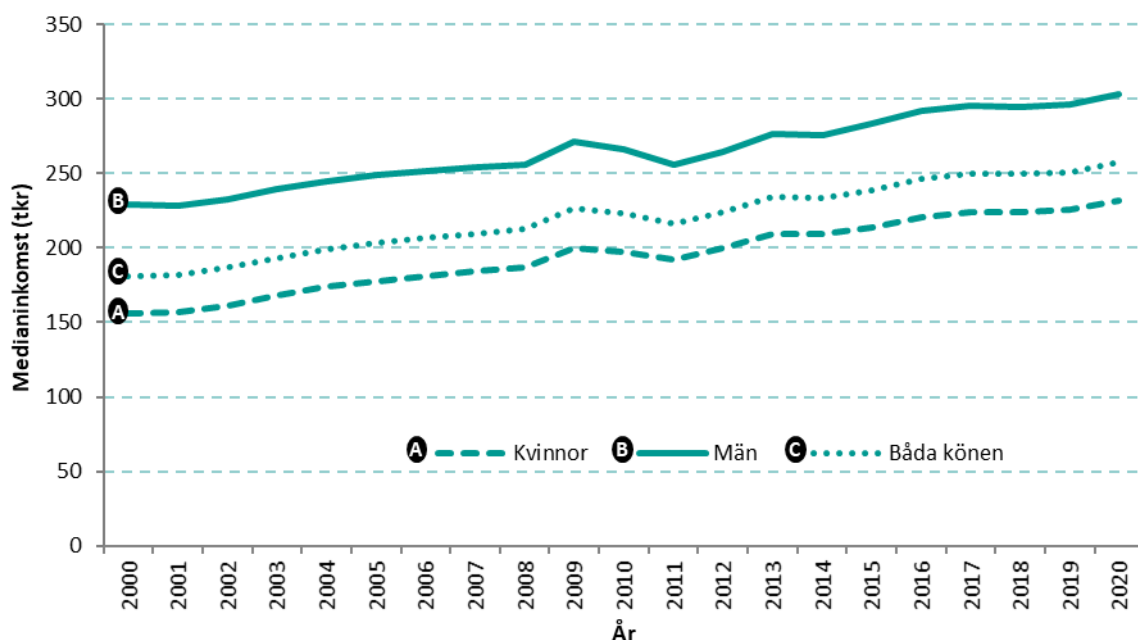
Källa: SCB

⁴Pensionsmyndigheten, [Pensionsåldrar och arbetslivets längd](#), hämtad 31 maj 2022.

De inflationsjusterade medianbeloppen har ökat successivt för de äldre mellan åren 2000 och 2020, totalt med 32 procent för män och 49 procent för kvinnor. Åren 2010–2011 samt 2014 minskade dock medianinkomsterna för båda könen, som en konsekvens av den tidigare nedgången i ekonomin vilket påverkade de årliga omräkningarna av den allmänna pensionen. Mellan åren 2019 och 2020 ökade medianinkomsterna med 2,3 procent för män och 2,8 procent för kvinnor.

Trots att kvinnors medianinkomster har ökat mer än för män kvarstår ett tydligt inkomstgap mellan könen under hela perioden. Vid periodens början, år 2000, uppgick kvinnornas medianinkomster till 68 procent av männens medianinkomster. Vid år 2020 hade skillnaderna minskat något då kvinnornas medianinkomster uppgick till nästan 77 procent av männens medianinkomster.

Figur 6: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst i fasta priser efter 2020 års prisnivå perioden 2000–2020 för båda könen åldersgrupp 65 år och äldre.

Källa: SCB

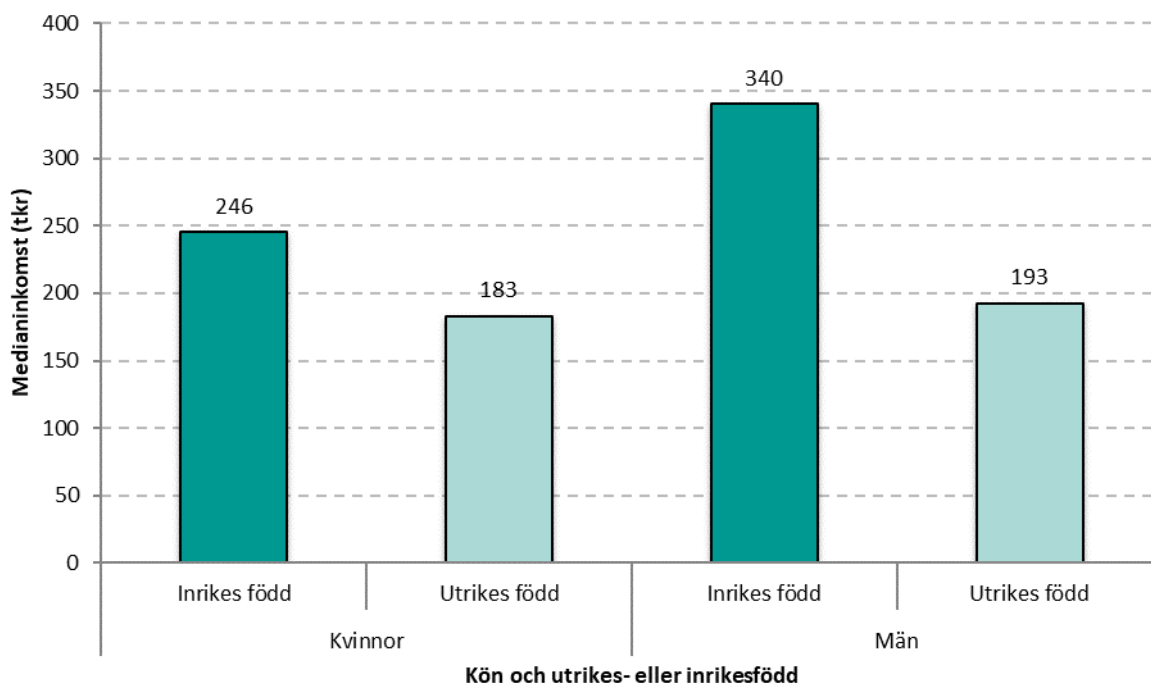
Bland befolkningen i åldersgruppen 65 år och äldre var drygt 24 procent utrikes födda år 2020. Andelen utrikes födda inom denna åldersgrupp är således lägre jämfört med andelen bland åldrarna 20–64 år (se avsnitt 2.1). Liksom för befolkningen i åldern 20–64 år är medianinkomsterna högst för inrikes födda män och lägst för utrikes födda kvinnor. Skillnaderna mellan utrikes födda kvinnor och utrikes födda män är betydligt mindre jämfört med gruppen inrikes födda.

En bidragande orsak till att medianinkomsterna är betydligt lägre för utrikes födda är att denna grupp har förvärvsarbetat på den svenska arbetsmarknaden färre år än inrikes födda och därmed har lägre pensioner. Enligt Pensionsmyndighetens⁵ uppgifter har utrikes födda i genomsnitt 24,9 år med intjänande till inkomstgrundad pension bland de som påbörjade uttag av inkomstpension

⁵ Pensionsmyndigheten, [Pensionsåldrar och arbetslivets längd](#), hämtad 31 maj 2022.

under år 2020. Inrikes födda hade som jämförelse i genomsnitt 43 intjänandeår vid samma tidpunkt.

Figur 7: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst för befolkningen 65 år och äldre, uppdelat på kön samt inrikes och utrikes födda, år 2020.

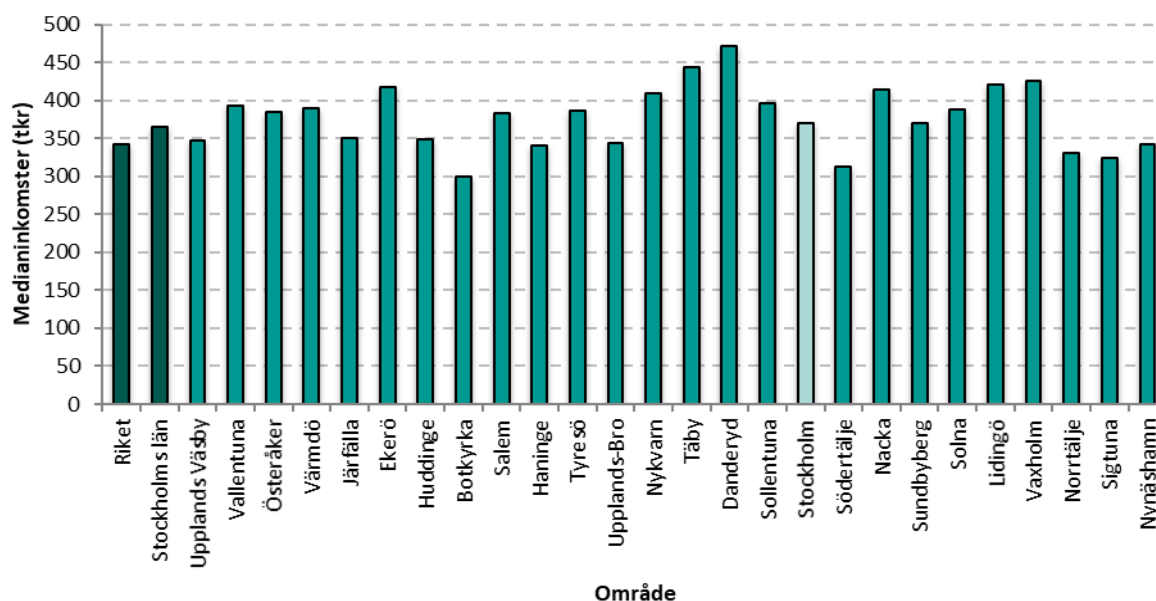
Källa: SCB

2.3 Inkomster för befolkningen i Stockholms stads områden

I detta delavsnitt presenteras medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst efter geografisk indelning, för befolkningen 20–64 år respektive 65 år och äldre. Som en inledning visas medianinkomsterna ur ett länsperspektiv i Figur 8. Här visas medianinkomsterna för befolkningen 20–64 år uppdelade på kommunerna inom Stockholms län samt för hela länet och riket som jämförelse. Kommunen med högst medianinkomst är Danderyd, vars medianinkomst uppgår till 472 000 kronor. Därefter följer Täby och Vaxholm, vars medianinkomster uppgår till 443 000 kronor respektive 426 000 kronor. Stockholms stads medianinkomst uppgår till 371 000 kronor och staden placerar sig därmed på plats 15 av länets 26 kommuner vad gäller inkomstnivå.

Befolkningen i Botkyrka kommun har den lägsta medianinkomsten i länet, 299 000 kronor. Därefter följer Södertälje och Sigtuna vars medianinkomster uppgår till 312 000 respektive 324 000 kronor.

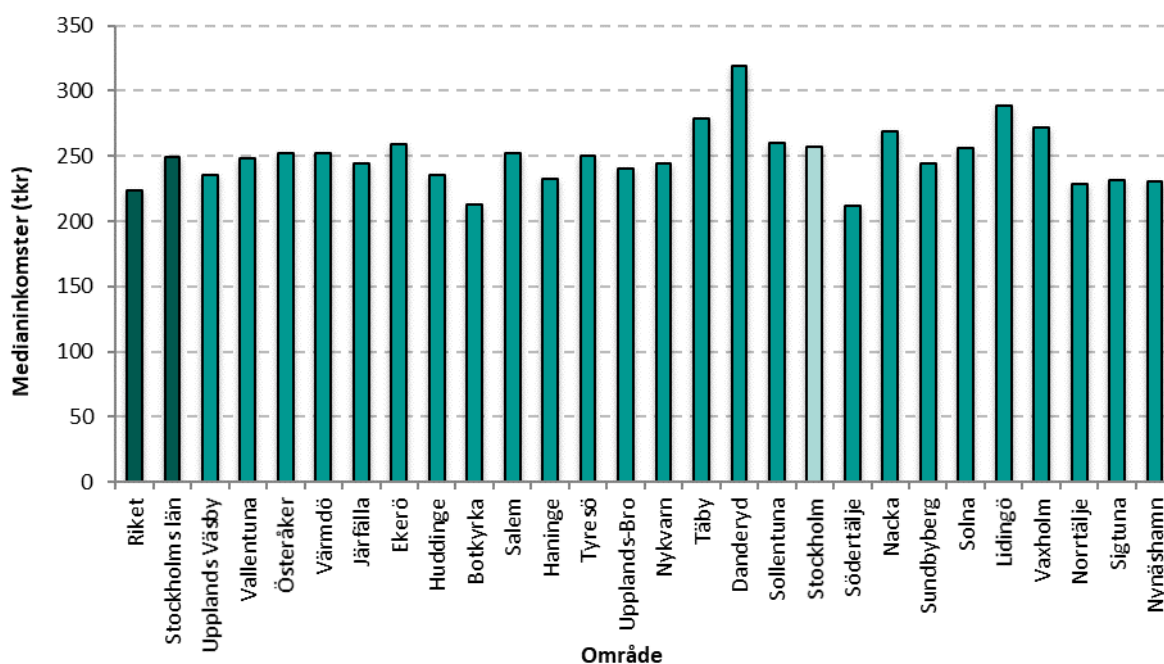
Figur 8: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat per geografiskt område för befolkningen 20–64 år, år 2020.

Källa: SCB

Då medianvärdena för sammanräknad förvärvsinkomst studeras för åldersgruppen 65 år och äldre noteras i stort sett samma mönster vad gäller kommuner med högst respektive lägst medianinkomster i åldersgruppen 20–64 år, dock på en generellt lägre nivå för respektive kommun. Danderyd har högst medianinkomst, som uppgår till 319 000 kronor och Botkyrka samt Södertälje har lägst medianinkomst på 212 000 kronor vardera. För denna åldersgrupp är medianinkomster för Stockholms stad 257 000 kronor, vilket betyder att Stockholm stad har den åttonde högsta inkomstnivån i länet för åldersgruppen över 65 år.

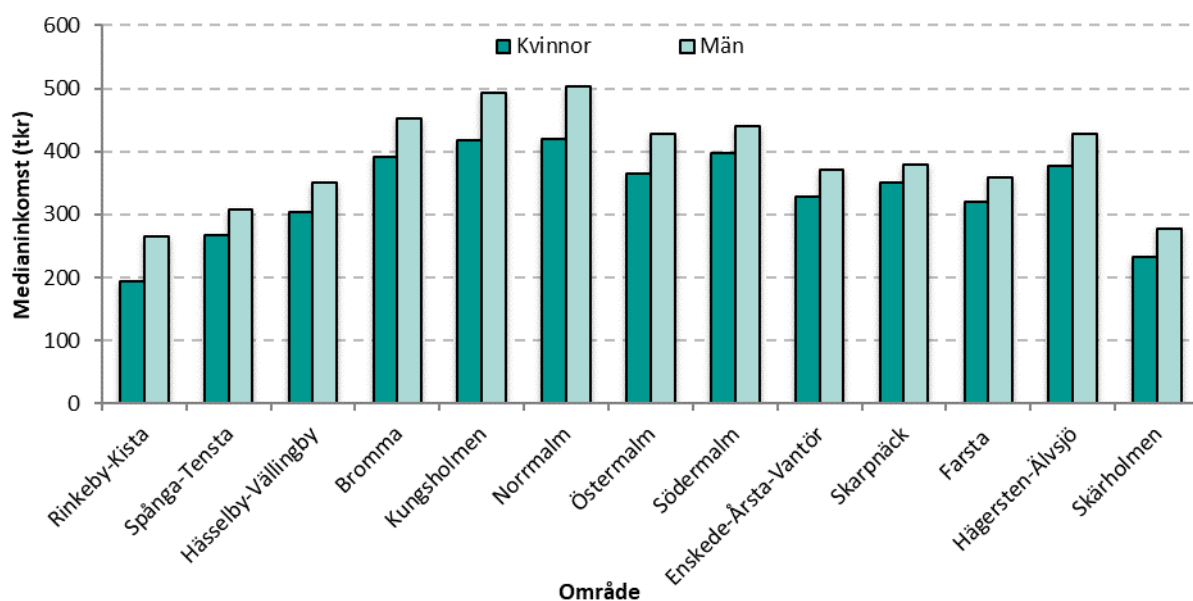
Figur 9: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat per geografiskt område för befolkningen 65 år och äldre, år 2020.

Källa: SCB

Om inkomstnivåerna i stället jämförs mellan stadsdelsområden inom Stockholms stad framgår att medianinkomsterna varierar kraftigt, vilket framgår av Figur 10. De högsta medianinkomsterna år 2020 återfanns i Norrmalm och Kungsholmen, för både män och kvinnor, medan Rinkeby-Kista och Skärholmen hade de lägsta medianinkomsterna. Män hade genomgående ett högre medianvärde avseende den sammanräknade inkomsten jämfört med kvinnor i samtliga stadsdelsområden. Skillnaderna mellan könen var som störst i Rinkeby-Kista, där mäns inkomster var 36 procent högre än kvinnornas. I Skarpnäck är skillnaderna som minst där mäns inkomster var 8 procent högre jämfört med kvinnornas.

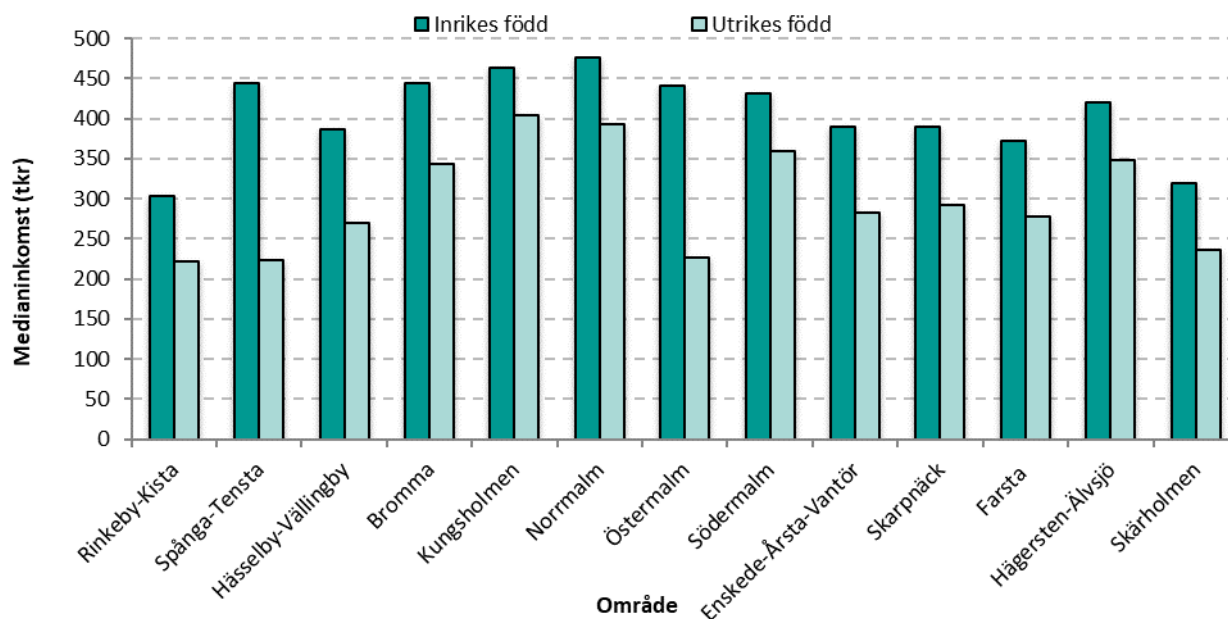
Figur 10: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst i tkr per kön och uppdelat på stadsdelsområde för befolkning 20–64 år, år 2020.

Källa: SCB

Då skillnaderna mellan inrikes och utrikes födda studeras efter stadsdelsområde framgår att det fanns kraftiga variationer i staden år 2020. Utrikes födda hade lägst inkomster i Rinkeby-Kista och Spånga-Tensta, där medianinkomsterna uppgick till 222 600 respektive 222 700 kronor. I Kungsholmen var inkomsterna för utrikes födda i stället högst där de uppgick till 404 300 kronor, följt av Norrmalm där medianinkomsten uppgick till 393 700 kronor. I Kungsholmen var även inkomstskillnaderna mellan inrikes och utrikes födda som lägst där inrikes födda hade 14 procent högre medianinkomst än utrikes födda. I Spånga-Tensta och Östermalm var skillnaderna betydligt högre, inrikes födda hade där nästan dubbelt så hög medianinkomst som utrikes födda år 2020.

Figur 11: Medianvärde i tusentals kronor uppdelat inrikes- och utrikesfödda samt på stadsdelsområde för befolkning 20–64 år, år 2020.

Källa: SCB

I Figur 12 visas hur de inflationsjusterade medianinkomsterna har utvecklats i staden mellan åren 2000 och 2020, uppdelat på de tre storområdena Inre staden⁶, Västerort⁷ och Söderort⁸. Medianinkomsterna har ökat mest i Inre staden, där inkomsterna ökat med 51 procent för befolkningen 20–64 år och 52 procent för befolkningen 65 år och äldre. I Söderort har motsvarande ökning uppgått till 42 respektive 35 procent. I Västerort har inkomstutvecklingen varit långsammare, med 31 procent för befolkningen 20–64 år och 32 procent för åldersgruppen 65 år och äldre. Det är med andra ord området med högst inkomstnivå som även haft den bästa inkomstutvecklingen under de senaste 20 åren.

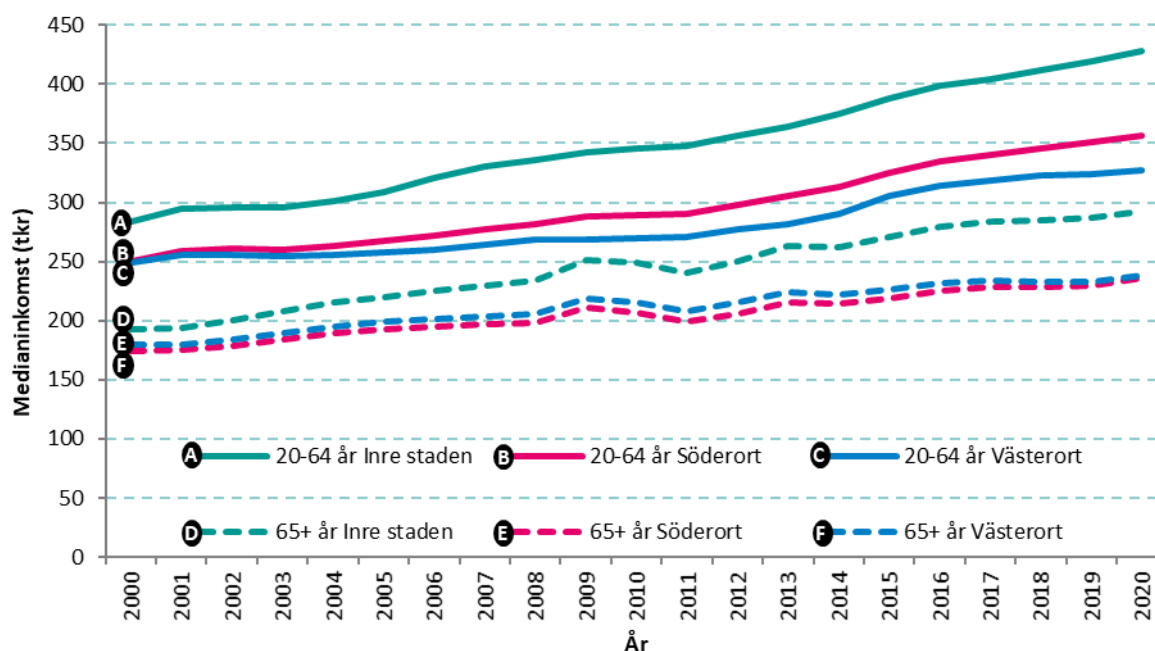
⁶ Inre staden inkluderar stadsdelsområdena Kungsholmen, Norrmalm, Östermalm och Södermalm.

⁷ Västerort inkluderar stadsdelsområdena Bromma, Hässelby-Vällingby, Spånga-Tensta och Rinkeby-Kista.

⁸ Söderort inkluderar stadsdelsområdena Hägersten-Älvsjö, Enskede-Årsta-Vantör, Skarpnäck, Farsta och Skärholmen.

Figur 12: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst, i fasta priser justerat efter 2020 års prisnivå, för befolkningen perioden 2000–2020 uppdelat på ålder och storområden.

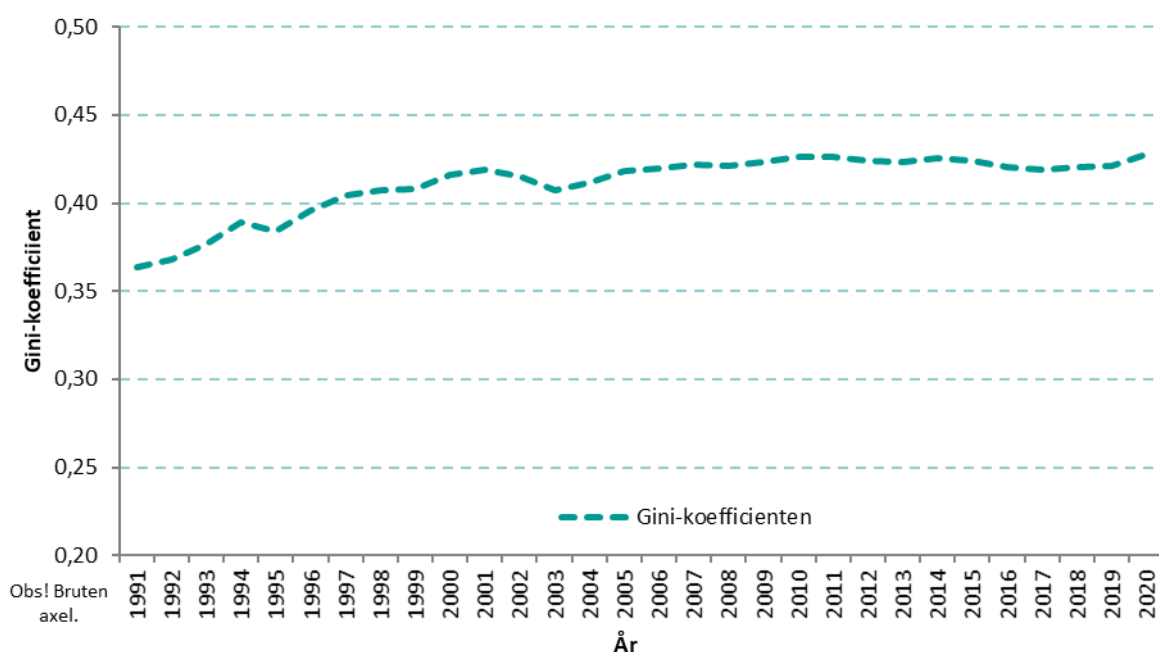

Källa: SCB

För att få en uppfattning om inkomstspridningen för befolkningen används ett mått som kallas Gini-koefficienten, som mäter hur inkomsterna fördelas över hela inkomstskalan och kan anta ett värde mellan 0 och 1. Ju lägre värde på Gini-koefficientens, desto mer jämnt fördelade är inkomsterna mellan invånarna.

År 2020 uppgick Gini-koefficienten för sammanräknad förvärvsinkomst bland befolkningen 20 år och äldre till 0,427 i Stockholm, vilket är en ökning mot föregående års värde på 0,421. Det innebär att inkomstspridningen har blivit något större bland Stockholms stads förvärvsarbetande. Av Figur 13 framgår att Gini-koefficienten har ökat sedan 1991, då den uppgick till 0,36. Inkomsterna har således blivit mer ojämnt fördelade bland Stockholms stads invånare sedan 1991, men under 2000-talet har inkomstfördelningen varit relativt stabil även om 2020 visade på en något högre ökning jämfört med föregående år. Mellan år 2000 och 2020 har ökningen totalt sett varit 2,8 procent.

Figur 13. Gini-koefficient för befolkningen 20 år och äldre i Stockholm stad, år 1991–2020.

Källa: SCB

2.4 Arbetsinkomster

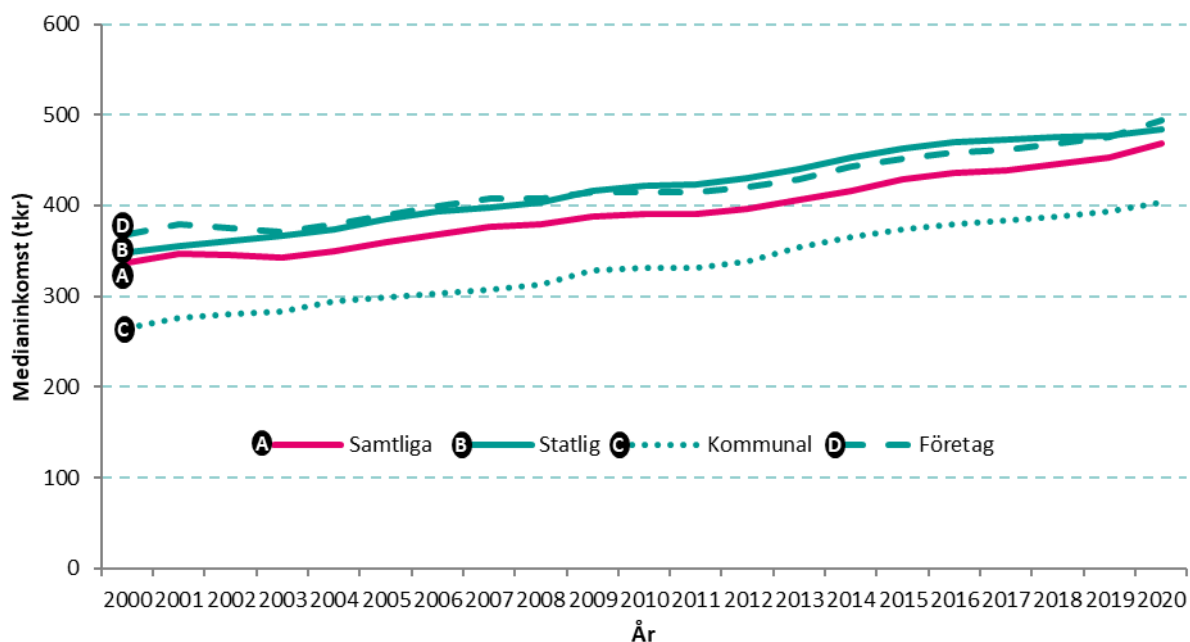
I detta delavsnitt presenteras arbetsinkomsterna för förvärvsarbetande i Stockholm stad. Arbetsinkomsterna utgörs av inkomster från löner och näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom, föräldrapenning samt dag ersättning vid repetitionsutbildning och civilförvar. Dock ingår inte arbetsmarknadsstöd samt sjuk- och aktivitetsersättning.

I Figur 14 presenteras inkomstutvecklingen för olika samhällssektorer⁹ mellan åren 2000 och 2020 i fasta priser utifrån 2020 års nivå. Rapporten fokuserar i övrigt på medianinkomst i stället för medelinkomst, men då det saknas uppgifter om medianinkomst per sektor för tidigare år görs den här historiska jämförelsen med medelinkomster.

År 2020 uppgick den genomsnittliga arbetsinkomsten inom företagssektorn till 495 900 kronor, vilket var marginellt högre än inom statlig sektor, 486 900 kronor, och högre än inom kommunal sektor, 405 800 kronor. Som framgår av Figur 14 nedan har reallönerna inom de olika sektorerna följt ungefär samma utveckling sedan år 2000. Inom såväl statlig som kommunal sektor har reallönerna ökat med i genomsnitt ca 137 000 kronor sedan år 2000 medan de inom företagssektorn har ökat med ca 125 000 kronor (fasta priser). Skillnaden som förelåg i medelinkomst mellan olika branscher år 2000 är därmed relativt oförändrad.

⁹ Från 2014 har SCB hämtat information om näringsgren och sektor från Företagsdatabasen (FDB). Denna information har tidigare tillhandahållits av Skatteverket, vilket skulle kunna påverka jämförbarheten bakåt i någon grad. För närmare beskrivning, se *Bilaga: Källor och definitioner*

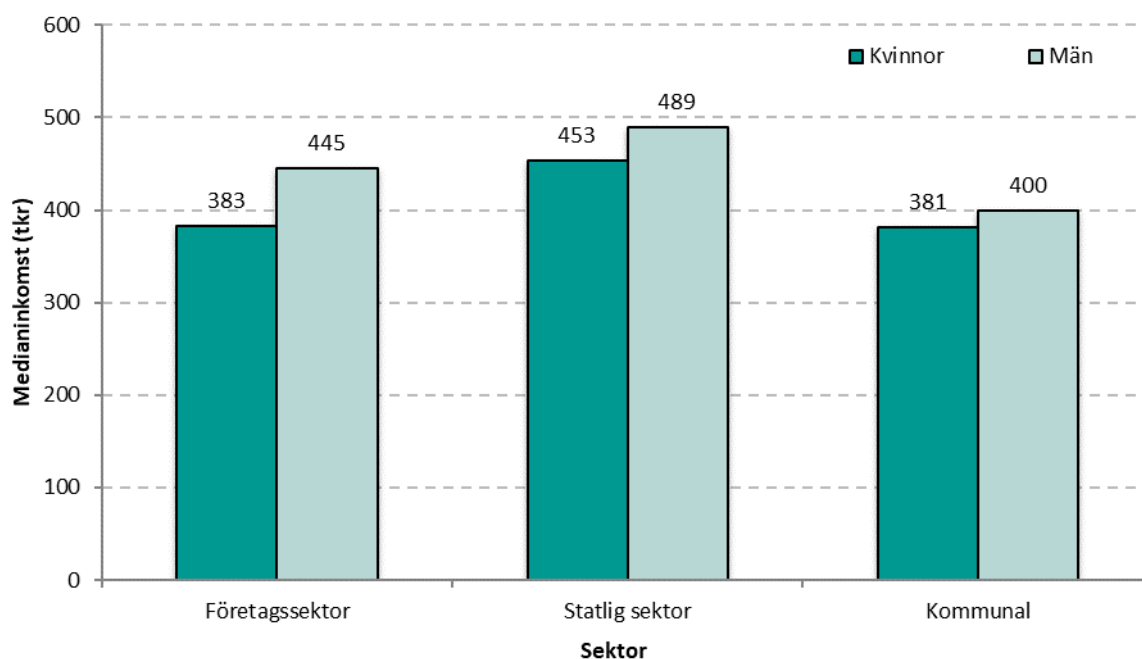
Figur 14: Utveckling av medelinkomst (i tusentals kronor) per sektor år 2000–2020, justerat efter 2020 års prisnivå.

Källa: SCB

Inom samtliga sektorer var såväl medelinkomsten som medianinkomsten 2020 fortsatt högre för män än för kvinnor. Störst skillnad mellan könen fanns, liksom tidigare år, inom företagssektorn, vilket redovisas i Figur 15. Till skillnad från medelinkomst påverkas inte medianinkomst av de högsta och lägsta lönerna. Framför allt kan de allra högsta lönerna ha en stor effekt på medelinkomsten. Skillnaden mellan män och kvinnor i företagssektor var i medelinkomst 26 procent och i medianinkomst 16 procent. Det indikerar att det inom företagssektorn finns ett antal män med mycket höga löner (eller motsvarande kvinnor med mycket låga löner). År 2020 var skillnaden mellan män och kvinnors medianlöner 8 procent inom statlig sektor och motsvarande 5 procent inom kommunal sektor. Sett till medelinkomst var skillnaden mellan män och kvinnor i stället 8 procent inom statlig sektor, respektive 10 procent inom kommunal sektor. Det indikerar att det inom såväl statlig som kommunal sektor finns en betydligt jämnare inkomstfördelning mellan könen än i företagssektorn.

Figur 15: Medianinkomst (i tusentals kronor) per kön och sektor, år 2020.

Källa: SCB

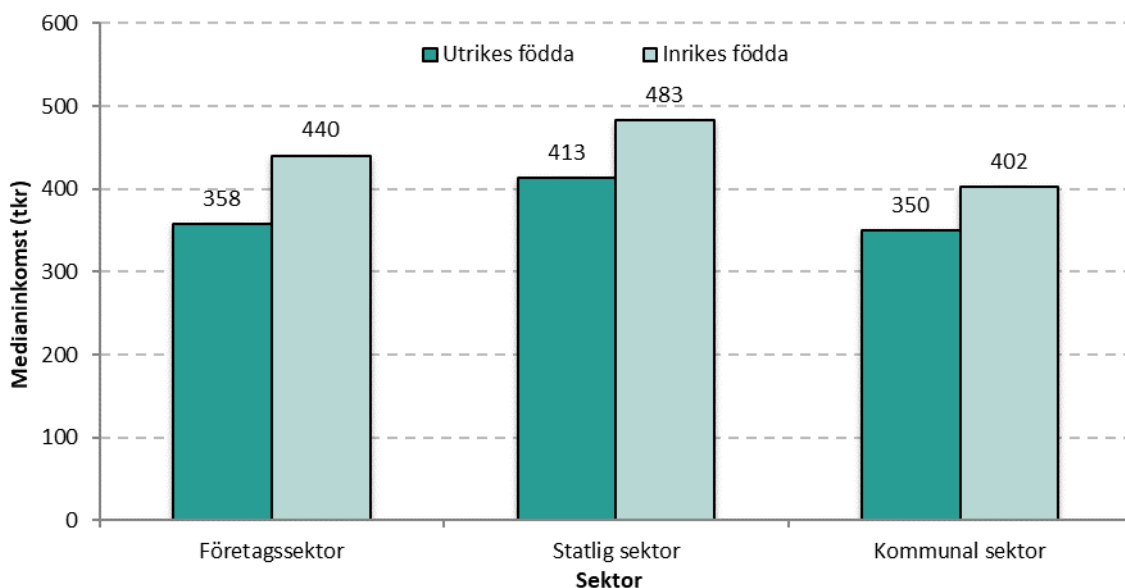
Gruppen utrikes födda utgjorde år 2020 ca 27 procent av samtliga förvärvsarbetande i Stockholm stad. Merparten av dessa var sysselsatta inom företagssektorn, ca 102 000 personer, medan ca 21 000 arbetade inom kommunal sektor och endast drygt 8 000 inom statlig sektor. Bland utrikes födda kvinnor var det, liksom bland inrikes födda kvinnor, en betydligt större andel sysselsatta inom offentlig sektor jämfört med privat sektor.

Medianvärdet av arbetsinkomsten var under 2020 lägre för utrikes födda än för inrikes födda i samtliga tre sektorer. Störst var skillnaden inom företagssektorn, dvs samma sektor som hade störst inkomstskillnad mellan män och kvinnor, där utrikes födda i genomsnitt hade 19 procent lägre inkomst än inrikes födda. I den statliga sektorn var utrikes föddas arbetsinkomster i genomsnitt 14 procent lägre än inrikes föddas och i kommunal sektor motsvarande 13 procent lägre.

Utrikes födda är inte en homogen grupp utan omfattar individer från olika länder, med olika utbildningsbakgrund, olika orsaker till invandring och varierande vistelsetid i Sverige. Även om det är svårt att dra några generella slutsatser om gruppen som sådan är utbildningsnivån totalt sett något lägre bland utrikes födda¹⁰, vilket skulle kunna vara en bidragande orsak till inkomstskillnaderna.

¹⁰ SCB, [Befolkningens utbildning 2020](#), hämtad 2 juni 2022.

Figur 16: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst (i tusentals kronor) uppdelat på sektor samt inrikes och utrikes födda, år 2020.

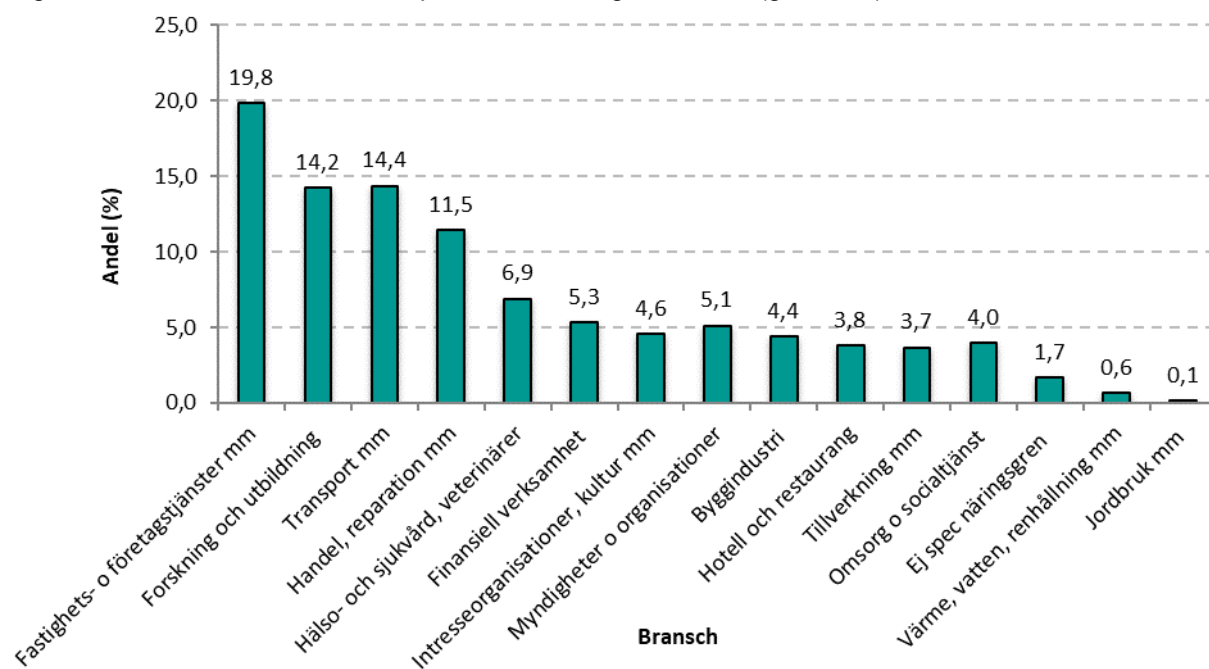

Källa: SCB

2.4.1.1 Inkomst per bransch

I detta avsnitt presenteras medianinkomsterna uppdelat per bransch. Den bransch inom vilken de flesta i Stockholm är sysselsatta är fastighets- och företagstjänster (i huvudsak företagstjänster). Branschen sysselsätter drygt en femtedel av de förvärvsarbetande i Stockholm, se Figur 17. Därefter följer forskning och utbildning samt transport. De två branscher som sysselsätter lägst andel i Stockholm stad är värme, vatten och renhållning samt jordbruk. Dessa två branscher sysselsätter tillsammans mindre än en procent av Stockholms förvärvsarbetande befolkning.

Figur 17: Andel förvärvsarbetande per bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), år 2020.

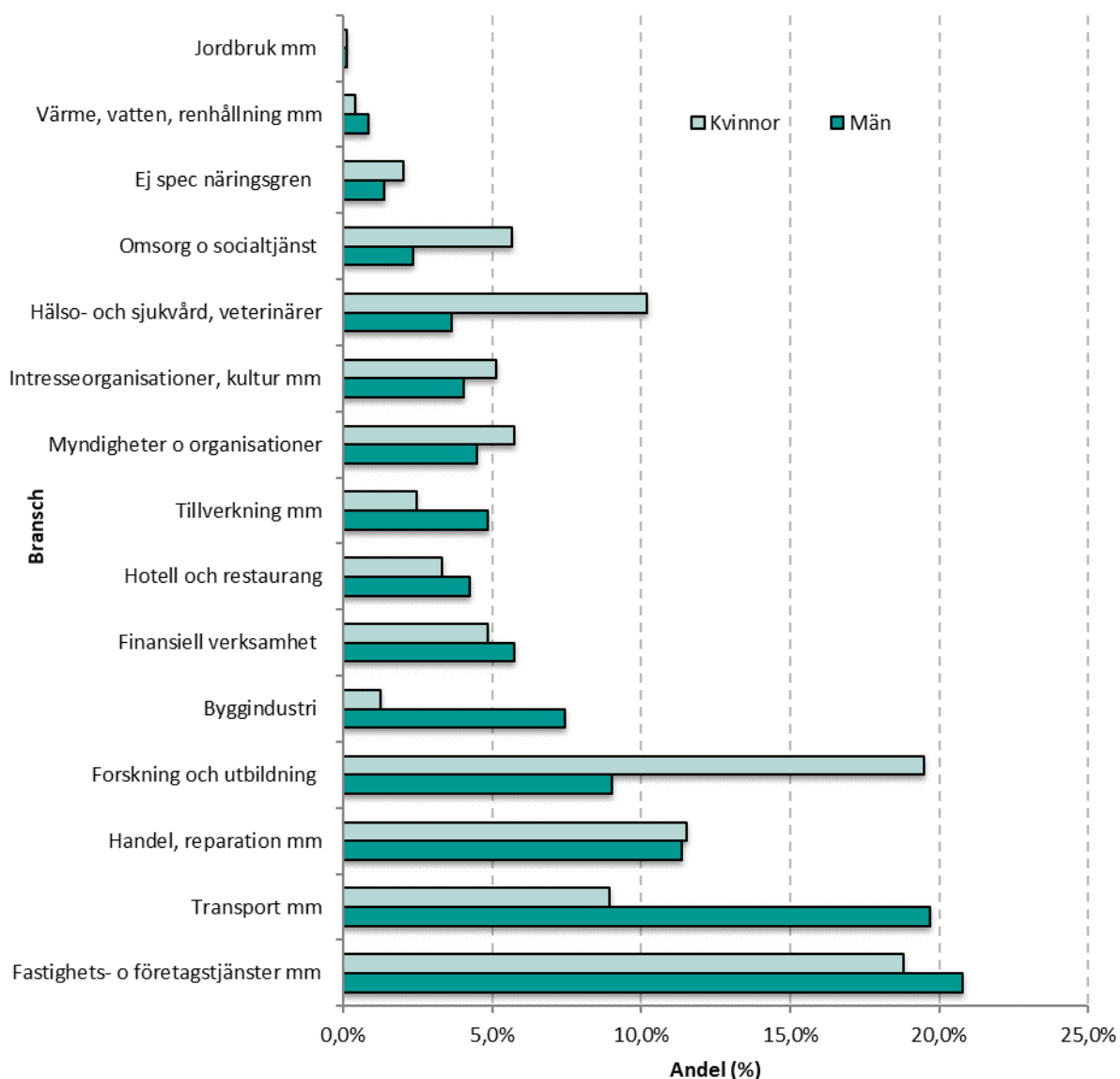

Källa: SCB

För att illustrera könsuppdelningen i de olika branscherna visas i Figur 18 andelen män och kvinnor som förvärvsarbetar inom respektive bransch. Den bransch med störst andel kvinnor är forskning och utbildning, som sysselsatte 19,5 procent av de förvärvsarbetande kvinnorna år 2020, följt av fastighets- och företagstjänster som stod för 18,8 procent av de förvärvsarbetande kvinnorna. Män förvärvsarbetar i störst utsträckning inom fastighets- och företagstjänster, som sysselsatte 20,8 procent av männen, följt av transport, som stod för 19,7 procent av de förvärvsarbetande männen.

Inom forskning och utbildning, hälso- och sjukvård samt omsorg och socialtjänst finns en tydlig överrepresentation av kvinnor, medan transport, magasinering och kommunikation samt byggindustri har en tydlig övervikt av män.

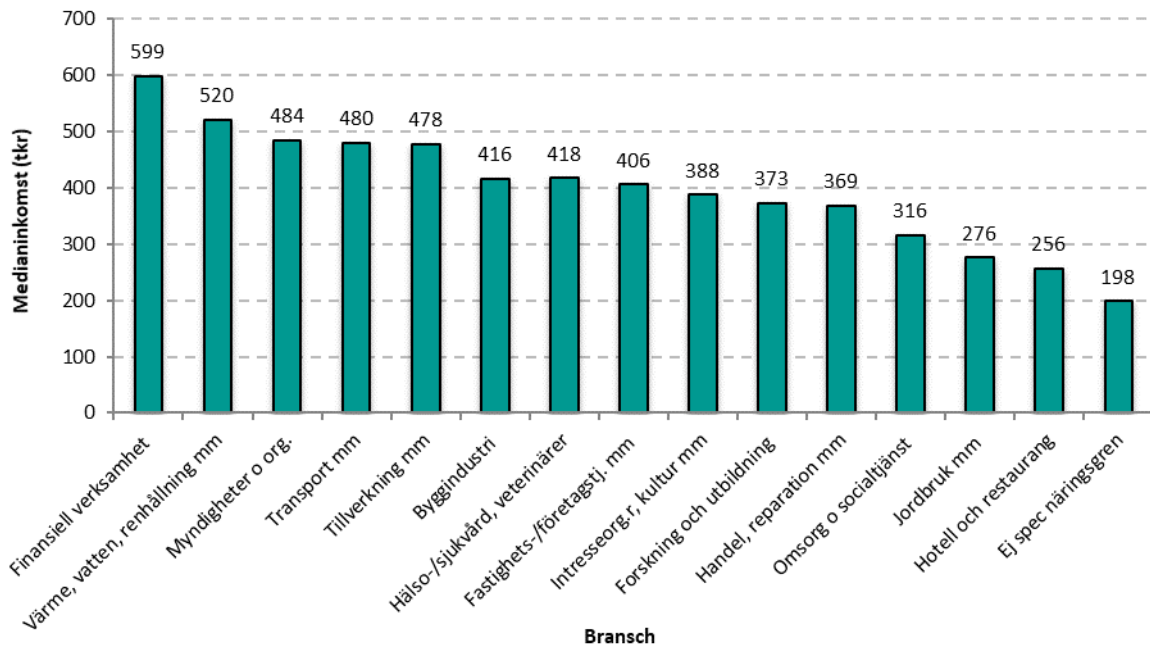
Figur 18: Andel förvärvsarbetande per bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), uppdelat på kön, år 2020.

Källa: SCB

Medianinkomsten skiljer sig relativt mycket mellan de olika branscherna, vilket framgår av Figur 19. Medianinkomsten är högst inom finansiell verksamhet där den 2020 uppgår till 599 000 kronor, följt av vatten, värme och renhållning på 520 000 kronor samt myndigheter och organisationer på 484 000 kronor. Lägst är medianinkomsten inom hotell och restaurang, där medianinkomsten uppgår till 256 000 kronor.

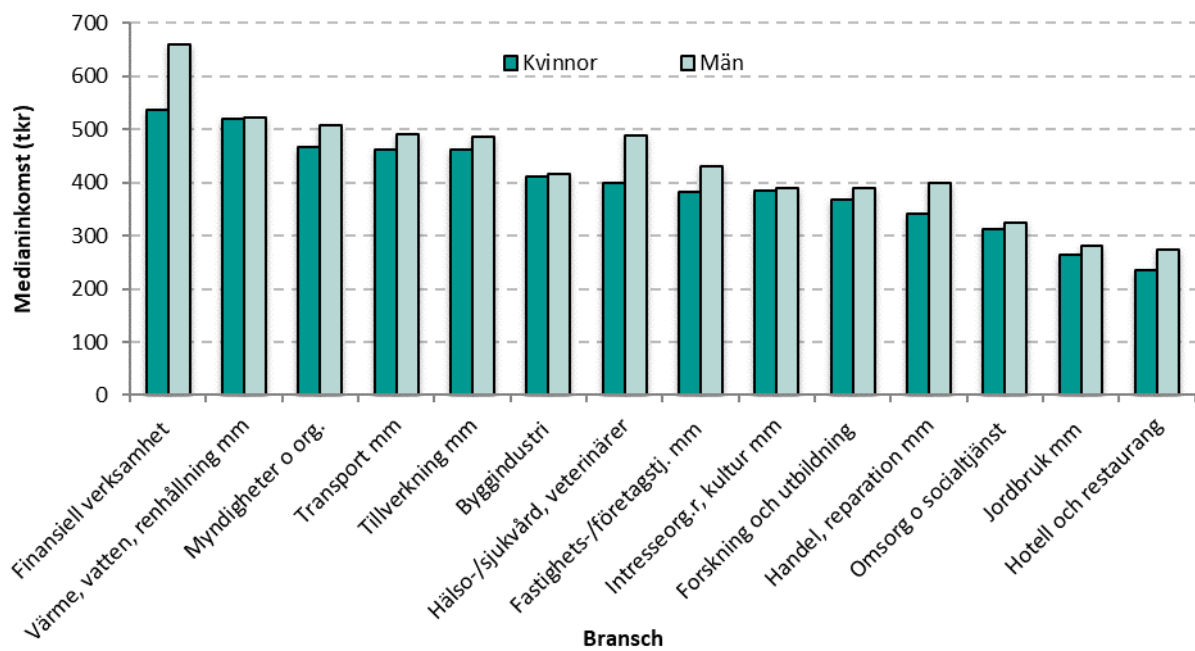
Figur 19: Medianinkomst efter bransch, SNI 2007 (grov nivå), år 2020.

Källa: SCB

Inom samtliga branscher ligger medianinkomsten för män över medianinkomsten för kvinnor. Skillnaden är minst inom branschen värme, vatten och renhållning där medianlönen för män år 2020 var 0,5 procent över den för kvinnor. Inom finansiell verksamhet är skillnaden störst, där ligger männens medianlön nästan 23 procent över kvinnornas, tätt följt av hälso- och sjukvård där mäns medianlön var 22 procent högre år 2020. Finansiell verksamhet, som har högst medellön och högst medianlön, är således även den minst jämställda branschen sett till skillnader i inkomst mellan män och kvinnor.

Figur 20: Medianinkomst kvinnor och män, uppdelat efter bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), år 2020.

Källa: SCB

3 Inkomster för hushåll i Stockholms stad

I detta avsnitt beskrivs inkomsterna för stadens hushåll och familjer. Inkomstslaget som presenteras är den disponibla inkomsten, som avser de totala inkomsterna för hushållets medlemmar och inkluderar alla skattepliktiga och skattefria transfereringar, minus skatt och övriga negativa transfereringar. Till skillnad från sammanräknad förvärvsinkomst ingår kapitalinkomster i disponibel inkomst. Förändringar i kapitalinkomster kan därmed ha en påverkan på den disponibla inkomsten.

Till och med år 2014 redovisades de disponibla inkomsterna för stadens familjer och från och med år 2015 redovisas inkomsterna för stadens hushåll. Tidsserierna bryts därför år 2014 då två inkomstvärden anges, ett enligt familjedefinitionen och ett för hushåll. Se *Bilaga: Källor och definitioner* för närmare beskrivning av disponibel inkomst samt familje- och hushållsbegreppet.

3.1 Hushållens disponibla inkomster

Stockholm stad bestod år 2020 av totalt 453 000 hushåll, varav den största gruppen (45 procent) utgjordes av ensamboende hushåll, se Tabell 1. Bland hushåll med barn utgör sambo/gifta den största gruppen, med 19 procent av totala antalet hushåll, jämfört med 8 procent ensamstående med barn. Bland hushållen med barn ingår både hushåll med yngsta hemmaboende barn 0–19 år och hushåll med yngsta hemmaboende barn i åldern 20–29 år. Övriga hushåll, som består av exempelvis tre generationsboenden, inneboenden eller kollektiv, utgjorde 10 procent av det totala antalet hushåll.

Jämfört med år 2019 ökade antalet hushåll totalt med omkring 8 300 hushåll (1,9 procent). Den största ökningen från föregående år sågs bland ensamboende som ökade med 2,7 procent följt av sambo/gifta utan barn som ökade med 2,5 procent.

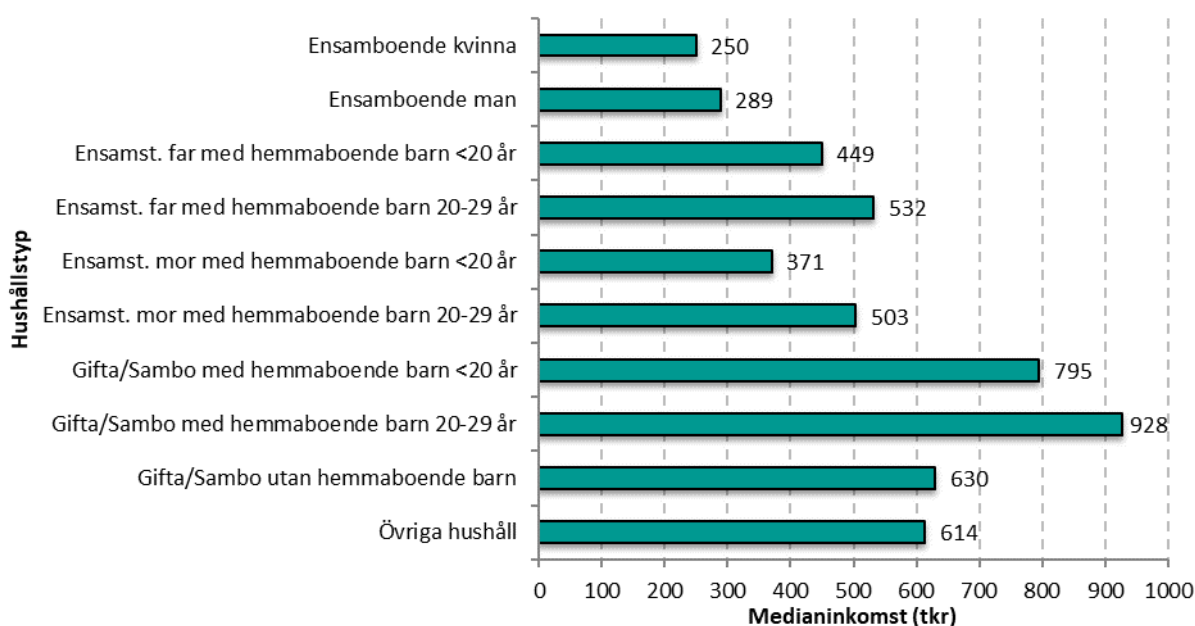
Tabell 1: Antal hushåll i Stockholm stad år 2020.

Hushållstyper	Antal	Andel
Sambo/gifta utan barn	84 968	19%
Sambo/gifta med barn	85 539	19%
Ensamstående med barn	34 958	8%
Ensamboende	201 776	45%
Övriga hushåll	45 772	10%
Totalt	453 013	100%

Medianvärdet för hushållens inkomster uppgick år 2020 till 435 400 kronor. Eftersom antalet medlemmar per hushåll varierar är det dock mer informativt att studera medianinkomster uppdelat per hushållstyp, vilket redovisas i Figur 21.

Den hushållstyp med lägst inkomst år 2020 var ensamboende kvinnor med en medianinkomst på 249 700 kronor, följt av ensamboende män med en medianinkomst på 288 800 kronor. Att dessa grupper har lägst inkomst beror delvis på att det bara är en person som bidrar till hushållets inkomst. Högst medianinkomst hade hushåll med gifta/sammanboende par med yngsta hemmaboende barn över 20 år som uppgick till nästan 930 000 kronor, följt av motsvarande hushåll med yngsta hemmaboende barn under 20 år, vars medianvärde uppgick till 794 800 kronor. Inkomsterna från dessa hushåll baseras ofta på flera inkomster, vilket bidrar till de högre medianvärdena.

Figur 21: Medianvärden av disponibel inkomst per hushåll, uppdelat per hushållstyp, år 2020.

Källa: SCB

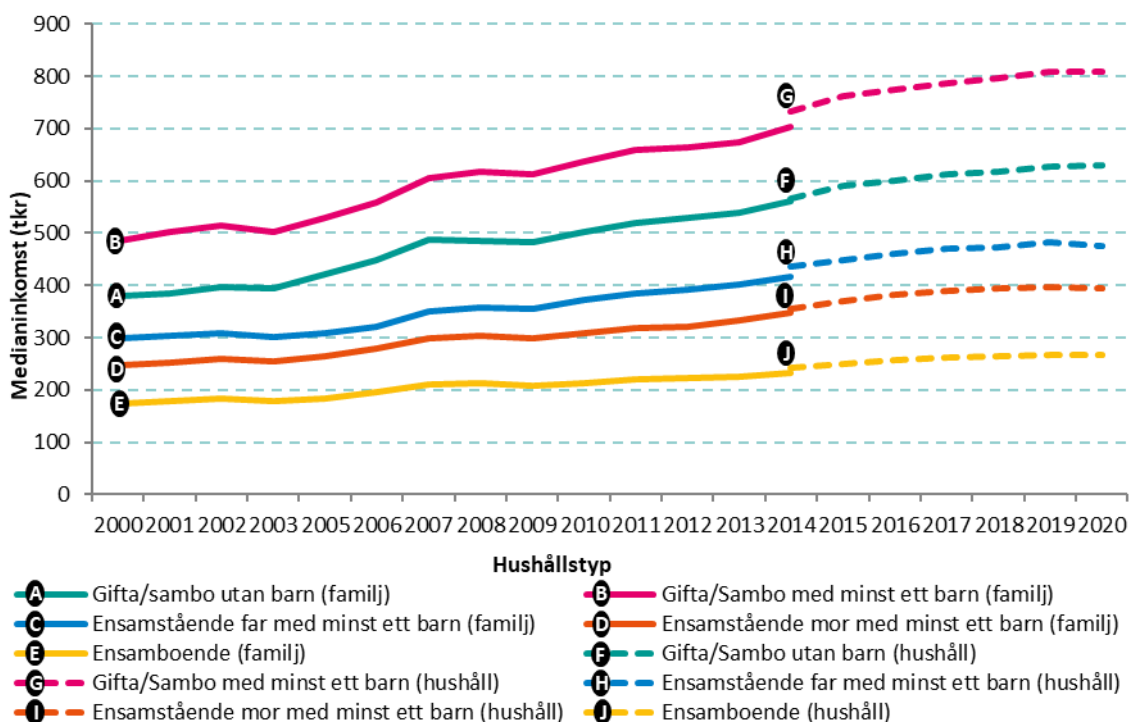
I Figur 22 visas utvecklingen av de disponibla inkomsterna under perioden 2000–2020. För att göra inkomsterna jämförbara över tid har de justerats efter 2020 års prisnivå, baserat på konsumentprisindex (KPI). Perioden 2000–2014 redovisas inkomsterna utefter familjebegreppet och från och med 2014 sker redovisningen efter hushållsbegreppet¹¹. Det gör att inkomsterna efter 2014 inte är helt jämförbara med inkomstnivåerna perioden före.

Mellan år 2000 och 2014 ökade inkomsterna som allra mest för gruppen gifta/sambo utan hemmaboende barn (48 procent), följt av gifta/sambo med minst ett hemmaboende barn (45 procent). För de ensamboende ökade medianinkomsten med 34 procent, vilket är den lägsta ökningen bland de olika familjetyperna. På årsbasis har ökningen av medianinkomsterna uppgått till i snitt 2–3 procent. För samtliga familjetyper skedde dock en minskning av de disponibla inkomsterna under år 2003. En orsak till minskningen skulle kunna vara en förändring i kapitalinkomster under IT-kraschen. Åren 2006–2007 kännetecknades av relativt sett stora ökningar av inkomsterna för samtliga familjetyper (mellan 5 och 9 procent), vilket sedan följdes av minskningar år 2009 efter 2008 års finanskris.

¹¹ Se vidare bilaga för mer info

Mellan 2017 och 2019 ökade medianinkomsterna för hushållen i lägre takt. Under 2020 minskade medianinkomsterna för flera hushållstyper sett till medianinkomster som är justerade efter 2020 års prisnivå, se Figur 22. Under året påverkades samhället mycket av Covid-19-pandemin, något som troligen ligger till grund för minskningen av inkomsterna för flera hushållstyper. För gifta/sambo med minst ett hemmaboende barn minskade medianinkomsterna med 0,2 procent. Gällande ensamstående män med minst ett barn minskade medianinkomsterna med 1,7 procent och för ensamstående kvinnor var det en minskning med 0,7 procent. Medianinkomsten för ensamboende minskade med 0,3 procent och för övriga hushåll minskade det med 2 procent. För gifta/sambo utan hemmaboende barn ökade medianinkomsten med 0,5 procent.

Figur 22: Medianvärde av disponibel inkomst för olika hushålls- och familjetyper under perioden 2000–2020. Inkomsterna är justerade efter 2020 års prisnivå.

Källa: SCB

3.2 Ekonomisk standard för hushåll

En nackdel med att studera hushållens disponibla inkomst är att måttet inte tar hänsyn till hushållets storlek och säger därför lite om hushållets faktiska ekonomiska standard. Exempelvis ser levnadsstandarden mycket olika ut för två familjer som har lika stor disponibel inkomst, men där den ena familjen består av två vuxna utan barn och den andra av två vuxna med fyra barn. Hushåll utan barn har generellt mer pengar att röra sig med per person än familjer/hushåll med barn. För att ta hänsyn till detta kan måttet *disponibel inkomst per konsumtionsenhet*, även kallat *ekonomisk standard* användas. Inkomstmåttet beräknas för varje individ i hushållet genom att ta den totala disponibla inkomsten och dividera med antalet konsumtionsenheter i hushållet. Antalet konsumtionsenheter i hushållet beräknas utifrån antalet personer i hushållet. Den första vuxna personen i ett hushåll beräknas som 1,0 konsumtionsenhet, och de övriga

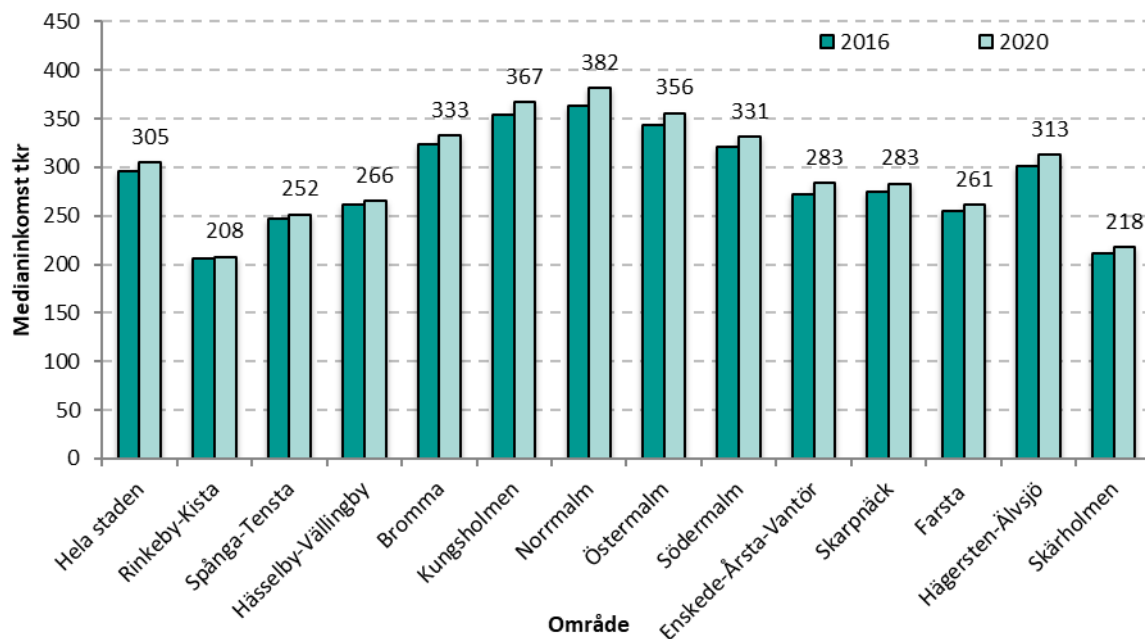
räknas var och en som lägre antal enligt en fastställd skala. Barn har också olika konsumtionsvikter beroende på hur många barn som finns i hushållet. Antalet personer i ett hushåll behöver därmed inte vara detsamma som antalet konsumtionsenheter i hushållet. Se *Bilaga: Källor och definitioner* för ytterligare information.

Fördelen med konsumtionsenheter är att det möjliggör bättre jämförelser av levnadsstandarden mellan olika geografiska områden eftersom måttet tar hänsyn till hushållsstorlek. Södermalm med sina små lägenheter har exempelvis fler singelhushåll än villaområdena i Bromma, vilket beaktas genom användandet av disponibel inkomst per konsumtionsenhet.

År 2020 var medianen för hushållens ekonomiska standard 305 000 kronor i Stockholms stad, vilket var en ökning med 3,2 procent jämfört med 2016 mätt i inflationsjusterade priser utifrån 2020 års nivå. I Figur 23 visas hur hushållens ekonomiska standard varierar mellan stadens områden för år 2020 samt för år 2016 som jämförelse. Hushållens ekonomiska standard var som högst i Norrmalm och Kungsholmen där den uppgick till 382 000 respektive 367 000 kronor i inflationsjusterade priser. Den lägsta ekonomiska standarden för hushållen fanns i stället i Rinkeby-Kista och Skärholmen, där medianvärdena uppgick till 208 000 respektive 218 000 kronor.

Under en femårsperiod har den ekonomiska standarden för hushållen ökat i samtliga stadsdelsområden. Norrmalm och Enskede-Årsta-Vantör har haft de största ökningarna på 5 respektive 4 procent, mätt i inflationsjusterade priser. Hushållens ekonomiska standard har ökat som minst i Rinkeby-Kista och Hässelby-Vällingby där inkomsterna har ökat med 1 respektive 2 procent.

Figur 23: Medianvärden av disponibel inkomst per hushåll, viktat för konsumtionsenhet, år 2016 och 2020 i fasta priser efter 2020 års nivå (etiketter för 2020 års värden).

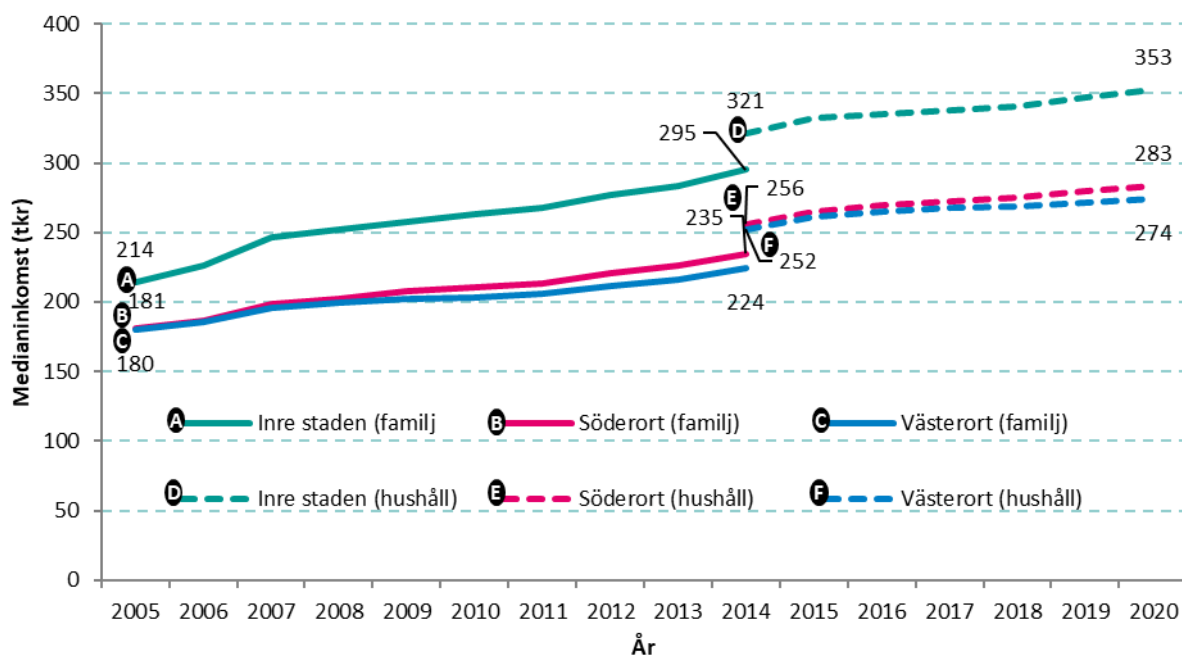
Källa: SCB

När hushållens ekonomiska standard jämförs över en 15 års period framgår att den ekonomiska standarden har ökat i samtliga storområden, men i olika takt. Eftersom familjedefinitionen övergick till hushåll år 2015 är medianinkomsterna inte jämförbara över hela tidsserien.

Mellan 2005 och 2014 ökade den ekonomiska standarden för familjer som mest i Inre staden, med en total ökning på nästan 38 procent, med en genomsnittlig årstakt på 3,6 procent. I Söderort ökade hushållens ekonomiska standard med knappt 30 procent, medan motsvarande ökning i Västerort uppgick till drygt 24 procent. Den årliga genomsnittliga ökningstakten i dessa två områden uppgick till 3,0 procent i Söderort och 2,4 procent i Västerort. Storområdet med högst ekonomisk standard ökade alltså sin ekonomiska standard som mest under tioårsperioden, medan storområdet med lägst ekonomisk standard också hade den minsta ökningen av familjernas ekonomiska standard.

Mellan åren 2014 och 2020, då den ekonomiska standarden mäts för hushåll, sågs de största ökningarna i Söderort på nästan 11 procent. I Inre staden och Västerort var motsvarande ökningarna på ungefär 9 procent vardera. Det innebär en årstakt på 1,7 procent för Söderort, 1,6 procent för Inre staden och 1,4 procent för Västerort. Den årliga utvecklingen av den ekonomiska standarden har alltså i snitt varit mindre under perioden 2014–2020 jämfört med perioden 2005–2014.

Figur 24: Utvecklingen av den ekonomiska standarden (disponibel inkomst per konsumtionsenhet) för familjer och hushåll under perioden 2005–2020 uppdelat på Stockholm stads tre storområden. Inkomsterna mäts i fasta priser utifrån 2020 års nivå.

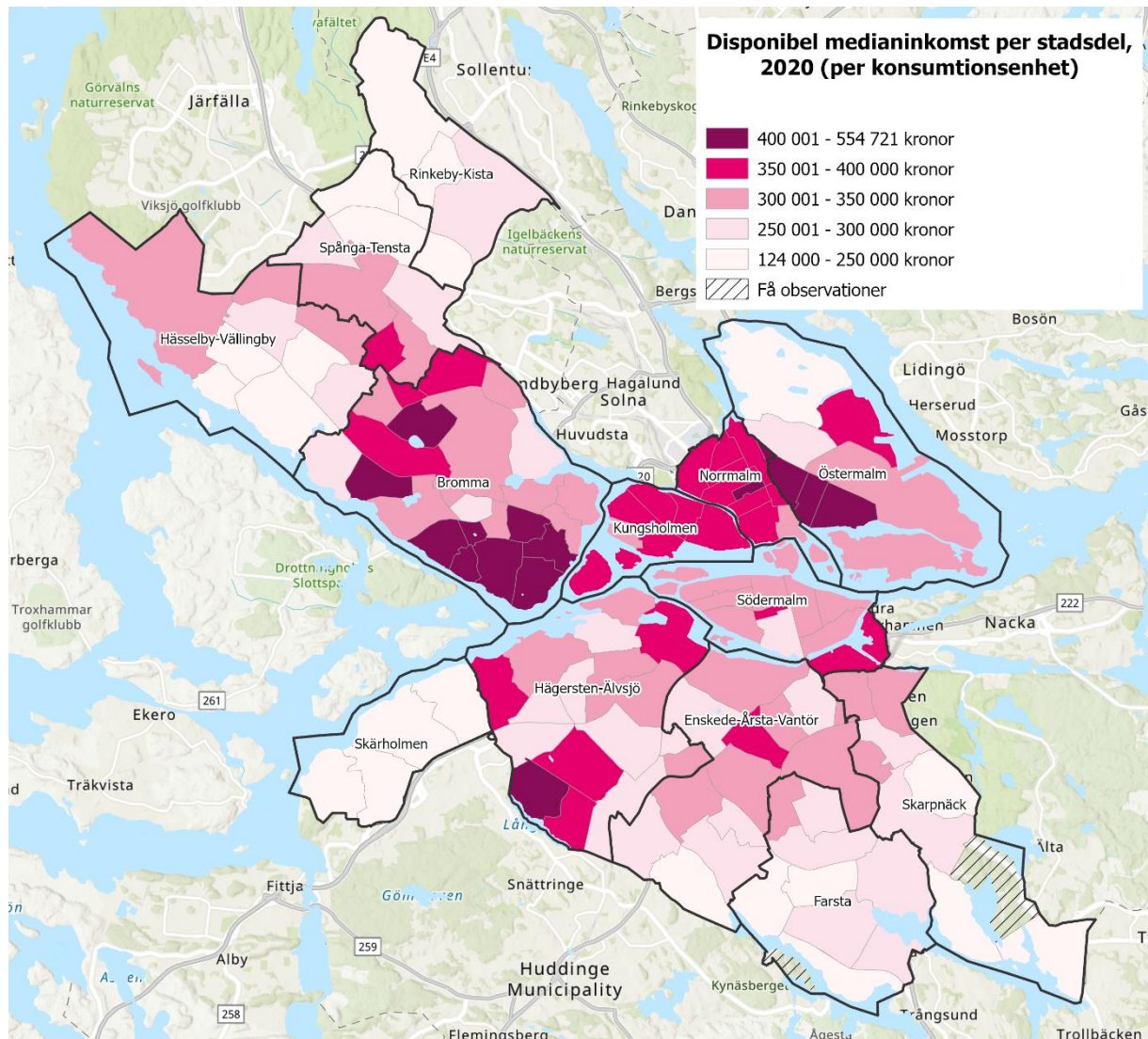

Källa: SCB

I kartan i Figur 25 illustreras hur hushållens ekonomiska standard varierade mellan Stockholms stadsdelar år 2020. Stadsdelarna med högst ekonomisk standard ligger framförallt i stadsdelsområdet Bromma, men även i Östermalm. De stadsdelar som ligger i stadens ytterkanter, såsom i Rinkeby-Kista, Skärholmen och Farsta har störst andel hushåll med en ekonomisk standard på under 250 000 kronor. I Spånga-Tensta har stadsdelarna som

angränsar till Rinkeby-Kista en betydligt lägre ekonomisk standard än de stadsdelar som angränsar mot Hässelby-Vällingby och Bromma, vilket till stor del beror på att dessa områden är villaområden. I de norra delarna av Östermalm ligger universitetsområdet där det är övervägande studenter som bor. Detta område har också en låg ekonomisk standard.

Figur 25: Karta över hushållens ekonomiska standard mätt i disponibel medianinkomst per konsumtionsenhet per stadsdel i Stockholm stad år 2020.

Källa: SCB

3.3 Ekonomisk standard för olika grupper

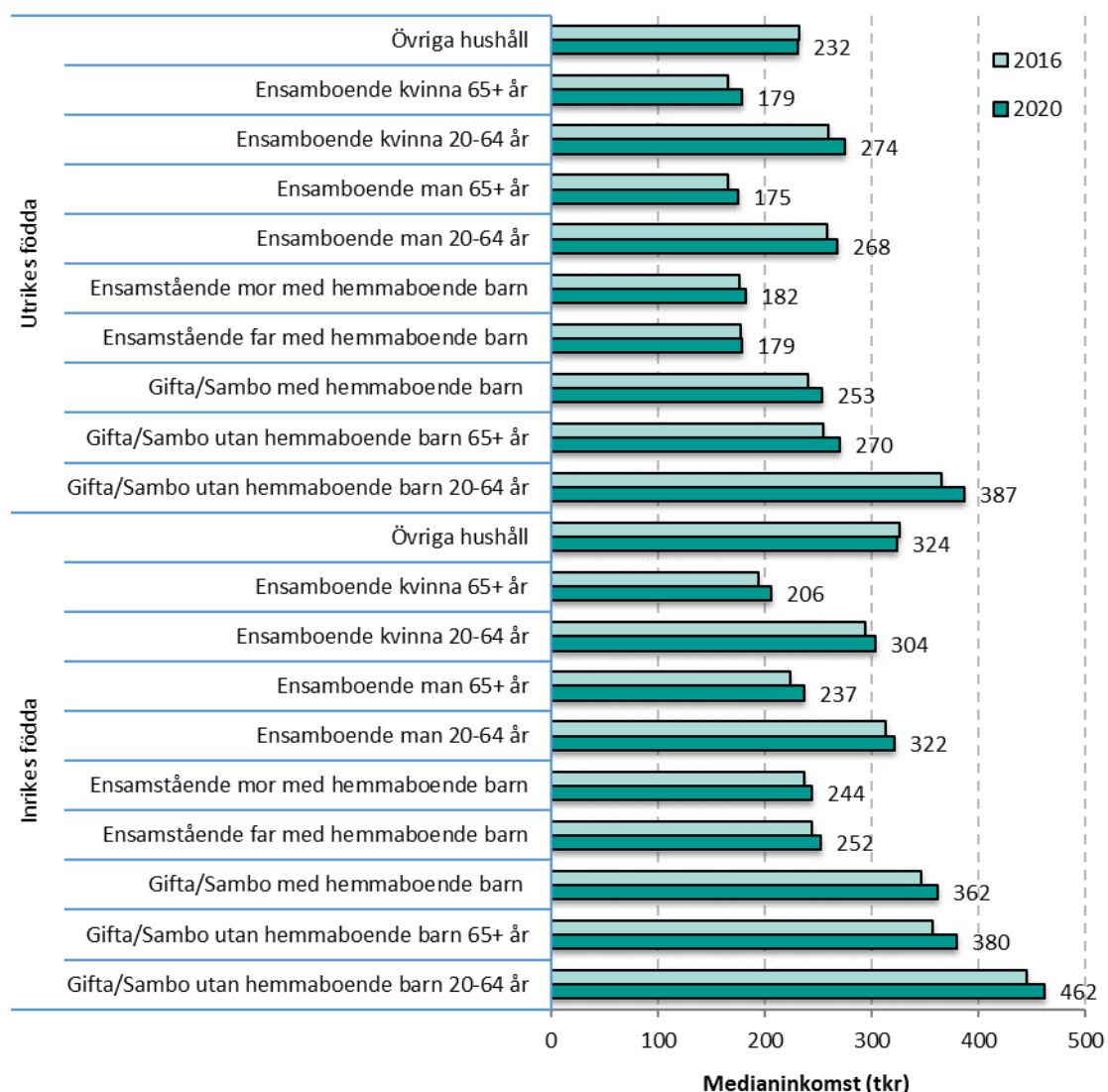
När inkomstskillnader mellan olika grupper studeras baseras det med fördel på individers ekonomiska standard, det vill säga *disponibel inkomst per konsumtionsenhet per person*. För att ta fram detta mått tilldelas varje hushållsmedlem hushållets disponibla inkomst viktat för konsumtionsenhet, som beskrivs i avsnitt 3.2 och i *Bilaga: Källor och definitioner*. Varje individ tilldelas med andra ord hushållets ekonomiska standard.

I Figur 26 presenteras den ekonomiska standarden i medianvärden för individer i Stockholms stad uppdelat efter hushållstyp samt inrikes och utrikes bakgrund år 2020. För gifter/sammanboende samt ensamboende män och kvinnor visas även en uppdelning utefter åldern 20-64 år och 65 år och äldre.

Utrikes födda hade under 2020 en lägre ekonomisk standard jämfört med inrikes födda för samtliga hushållstyper. För båda grupperna återfanns den högsta ekonomiska standarden för gifter/sammanboende i åldern 20–64 år utan hemmaboende barn. För utrikes födda uppgick medianvärdet för denna hushållstyp till 387 000 kronor och för inrikes födda uppgick medianvärdet till 462 200 kronor år 2020. Hushållstyperna med lägst ekonomisk standard var ensamboende män och kvinnor i åldern 65 år och äldre, vilket gäller för både inrikes och utrikes födda. Bland inrikes födda hade de äldre ensamboende kvinnorna en ekonomisk standard på 206 000 kronor, medan äldre ensamboende äldre män hade en motsvarande standard på 237 000 kronor. Bland utrikes födda ensamboende män denna åldersgrupp uppgick den ekonomiska standarden till 175 000 kronor, medan ensamboende kvinnor hade en ekonomisk standard på 179 000 kronor.

För samtliga hushållstyper, utom övriga hushåll, har den ekonomiska standarden ökat under den senaste femårsperioden, med hänsyn taget till inflationen. Den ekonomiska standarden för inrikes födda i övriga hushåll har minskat med en procent sedan 2016 och för utrikes födda ligger den ekonomiska standarden i övriga hushåll på samma nivå som år 2016.

Figur 26: Ekonomisk standard för personer efter hushållstyp, medianvärden 2020 och 2016 i fasta priser (etiketter för 2020 års värden).

Källa: SCB

För att belysa inkomstskillnader mellan grupper kan det vara av intresse att studera andelen med *låg* respektive *hög ekonomisk standard*. En låg ekonomisk standard har de personer som lever i hushåll med en disponibel inkomst per konsumtionsenhet som understiger 60 procent av medianvärdet av den disponibla inkomsten för riket. Andelen med låg ekonomisk standard ska inte tolkas som andelen fattiga, utan är snarare ett relativt fattigdomsmått i förhållande till övriga befolkningen. År 2020 var det personer som lever i hushåll med en disponibel inkomst på under 163 200 kronor, det vill säga en månadsinkomst på cirka 13 600 kronor efter skatt, som anses ha en låg ekonomisk standard. Medianvärdet för riket var 271 700 kr år 2020.

Personer i hushåll med hög ekonomisk standard inbegriper i stället de personer som har en relativt sett hög inkomst i förhållande till övriga befolkningen, vilket i det här fallet innebär en medianinkomst som är dubbelt så hög som rikets medianinkomst. År 2020 gällde det personer som lever i hushåll med en disponibel inkomst på över 543 400 kronor.

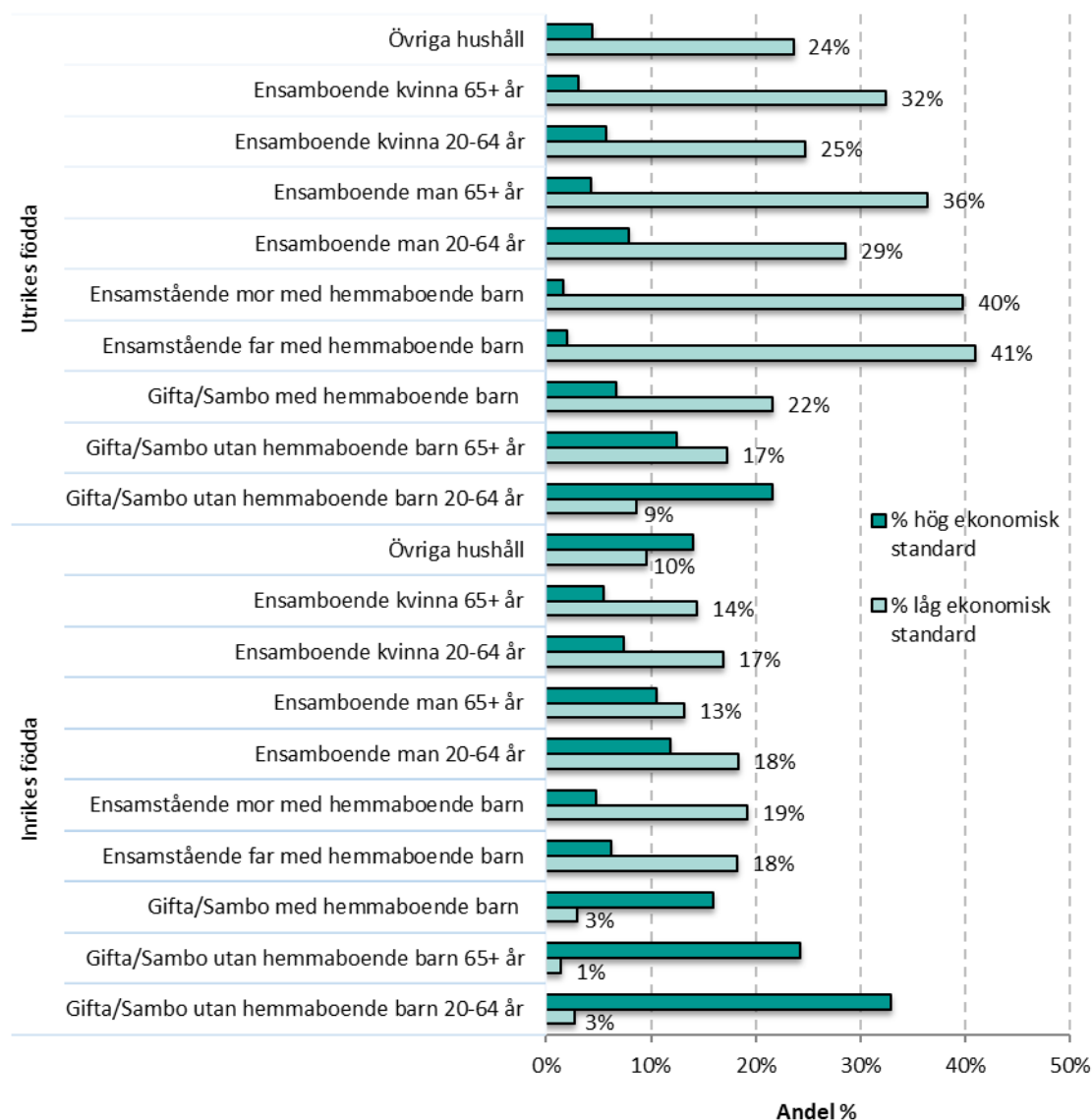

I Figur 27 visas andelen med låg respektive hög ekonomisk standard år 2020 uppdelat på hushållstyp och bakgrund. Generellt sett var det fler med låg ekonomisk standard bland utrikes födda, medan andelen med hög ekonomisk standard var högre bland inrikes födda. Resultaten går i linje med statistiken som presenterades i Figur 26, då hushållstyper med låga medianvärden har höga andelar personer i hushåll med låg ekonomisk standard.

Andelen med låg ekonomisk standard var som högst bland utrikes ensamstående män och kvinnor med hemmaboende barn. 41 procent av de utrikes födda ensamstående männen och 40 procent av de utrikes födda ensamstående kvinnorna med hemmaboende barn hade en låg ekonomisk standard. Bland inrikes födda hade 18 procent av de ensamstående männen med hemmaboende barn låg ekonomisk standard och 19 procent av de ensamstående kvinnorna.

Gifta/sammanboende utan hemmaboende barn i åldern 20–64 år hade högst andel med hög ekonomisk standard, 33 procent bland inrikes födda och 22 procent bland utrikes födda.

Figur 27: Andel personer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard år 2020, uppdelat per hushållstyp och bakgrund (etiketter för andel med låg ekonomisk standard).

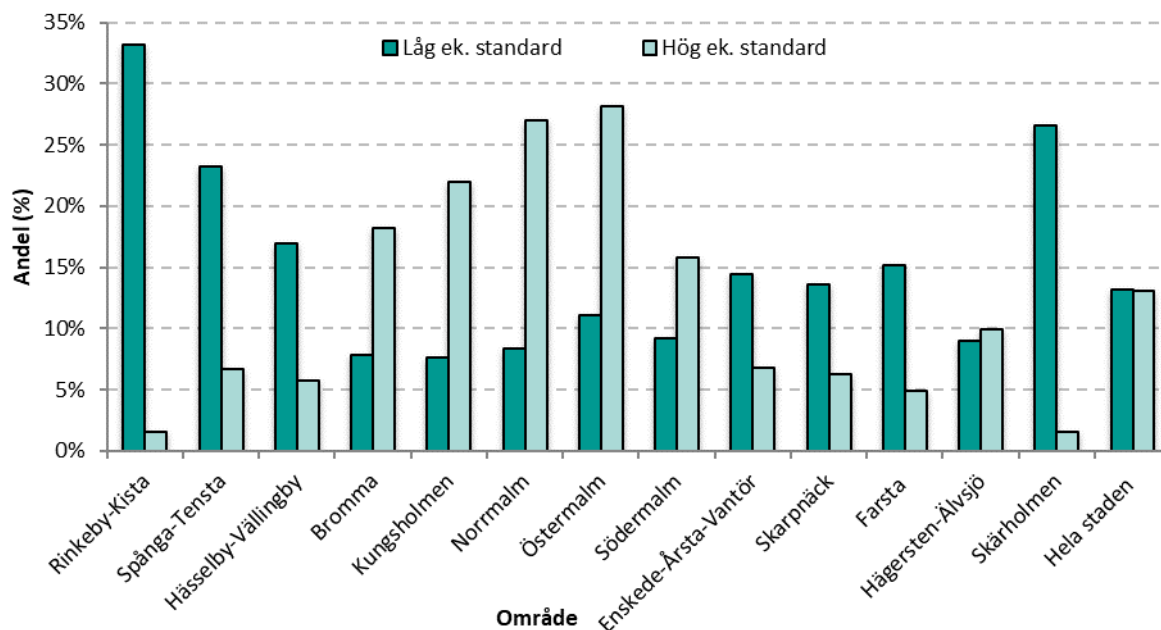

Källa: SCB

Om andelen personer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard studeras efter geografisk indelning framgår en tydlig variation i de olika stadsdelsområdena, se Figur 28. Högst andel i hushåll med låg ekonomisk standard var det i Rinkeby-Kista och Skärholmen med 33 respektive 27 procent. I Bromma och Kungsholmen var det lägst andel i hushåll med låg ekonomisk standard, 8 procent vardera.

I Östermalm och Norrmalm var det högst andel med hög ekonomisk standard, 28 respektive 27 procent. Lägst andel i hushåll med hög ekonomisk standard var det i Rinkeby-Kista och Skärholmen, 2 procent vardera.

Figur 28: Andel individer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard uppdelat per stadsdelsområde år 2020.

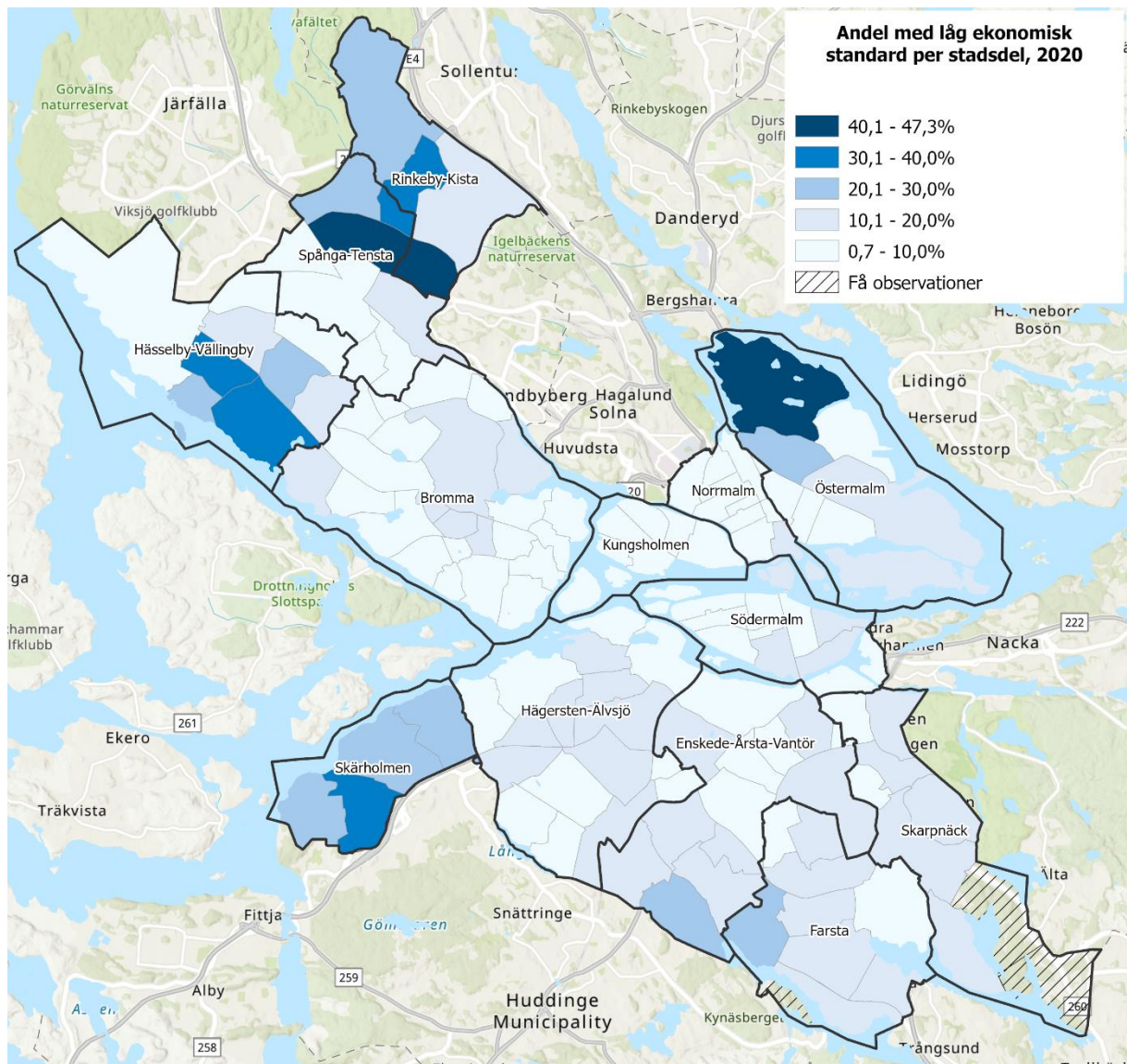

Källa: SCB

Kartan som presenteras i Figur 29 visar hur andelen personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard varierar beroende på stadsdel år 2020. Här framgår att vissa områden i stadsdelarna Rinkeby-Kista och Spånga-Tensta har hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard. Även i Skärholmen och Hässelby-Vällingby finns områden med hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard. Universitetsområdet i norra Östermalm har också en hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard.

Stadsdelarna i innerstaden samt i Bromma, Hägersten-Älvsjö och Enskede-Årsta-Vantör har låga andelar i befolkningen som lever i låg ekonomisk standard.

Figur 29: Andel personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard, uppdelat per stadsdel år 2020.

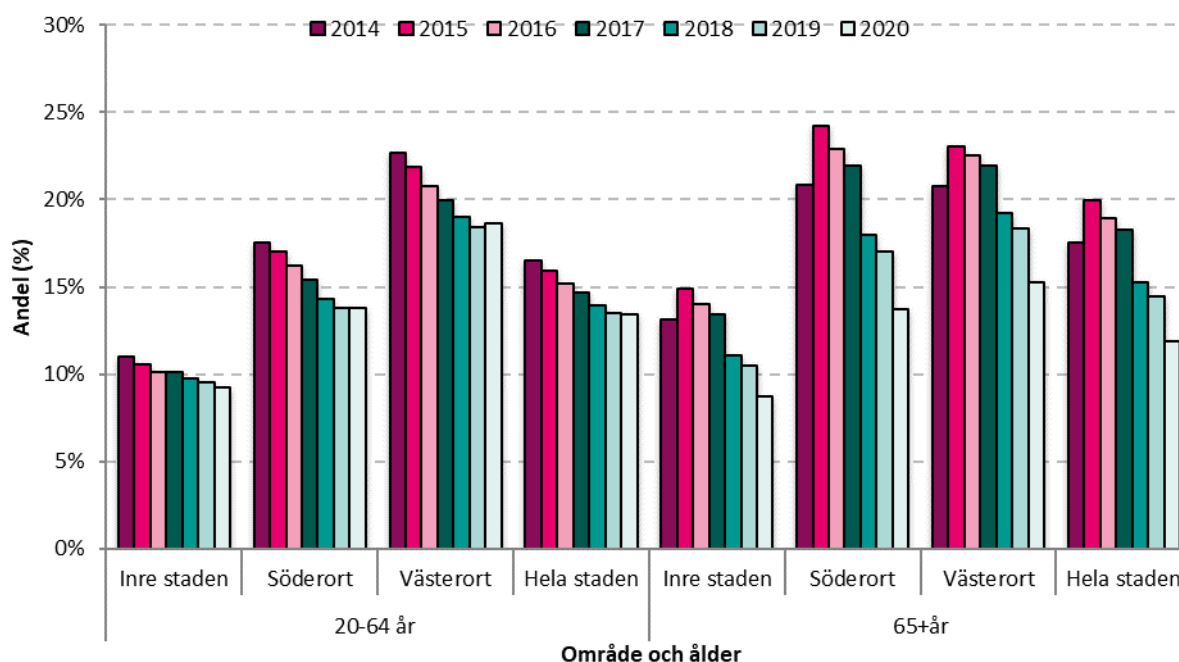

Källa: SCB

I kartan i Figur 30 illustreras hur andelen som lever i hushåll med hög ekonomisk standard varierar mellan stadsdelarna år 2020. De stadsdelsområden som i föregående karta inkluderade stadsdelar med låga andelar personer i hushåll med låg ekonomisk standard har i stället desto fler stadsdelar med höga andelar hushåll med hög ekonomisk standard. I Bromma återfanns exempelvis totalt sju stadsdelar med andelar hög ekonomisk standard som överstiger 40 procent.

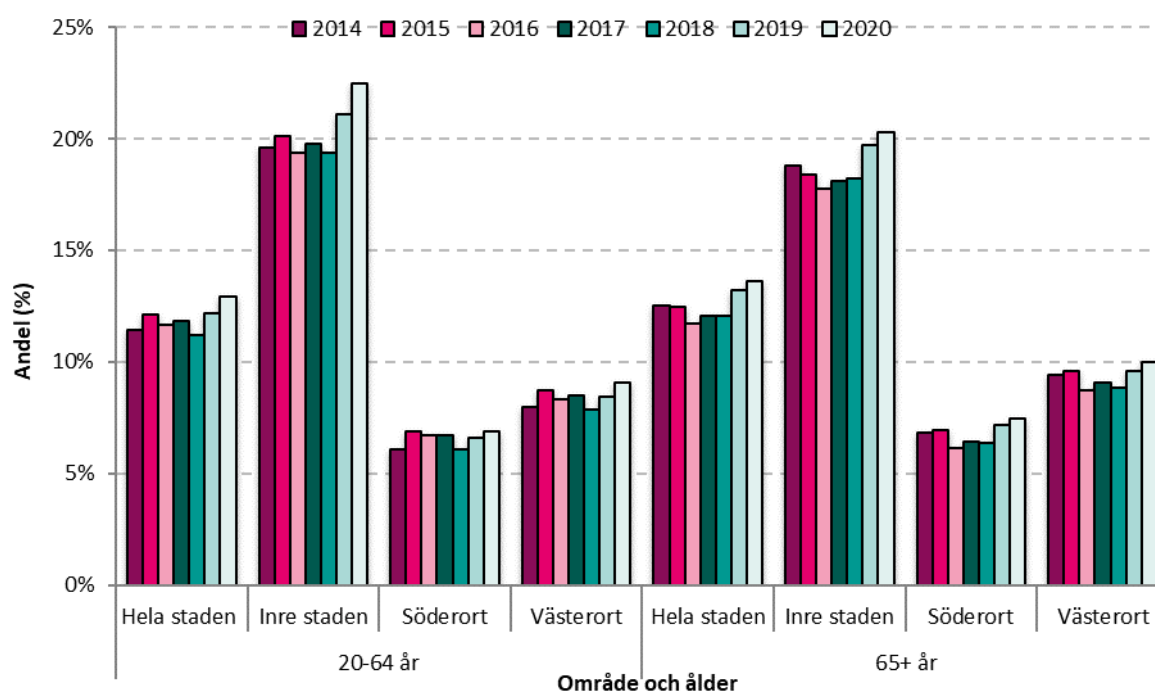
Figur 31: Andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard uppdelat per storområde och ålder, åren 2014–2020.

Källa: SCB

Andelen med hög ekonomisk standard har under perioden 2014–2020 fluktuerat, se Figur 32. Under 2020 ökade dock andelen i samtliga storområden, men som mest i Västerort för åldersgruppen 20–64 år. Högst andel med hög ekonomisk standard i är det i Inre staden. För de äldre ökade även där andelen med hög ekonomisk standard som mest i Västerort.

Figur 32: Andel personer i hushåll med hög ekonomisk standard uppdelat per storområde och ålder, åren 2014–2020.

Källa: SCB

Bilaga: Källor och definitioner

Grundmaterialet kommer från Statistiska Centralbyrån (SCB). Uppgifterna om inkomster och avdrag till delen som handlar om familje- och hushållsinkomster hämtas från de taxeringsuppgifter som SCB får via Skatteverket för personer som deklarerat eller skönstaxerats. I de fall det finns kontrolluppgifter för personer som inte deklarerat hämtas uppgifter om inkomster därifrån.

Sedan år 2014 hämtar SCB information om sektor och näringsgren från Företagsdatabasen (FDB) vilket tidigare tillhandahållits av Skatteverket. FDB kontrollerar om företaget är aktivt, vilande eller nedlagt. På grund av att matchningen gjorts mot ett annat register är det fler som saknar information om näringsgren och sektor 2014 jämfört med 2013 och 2015. Detta skulle eventuellt kunna påverka jämförbarheten i någon grad för år 2014.

Uppgifter om samtliga skattepliktiga sociala ersättningar, till exempel arbetslöshetsersättning och sjukpenning, finns registrerade via kontrolluppgift oavsett om man deklarerat eller inte. Uppgifter om ekonomiskt bistånd och bostadsbidrag samlas in från kommunerna.

Ur SCB:s register över totalbefolkningen (RTB) hämtas uppgifter om ålder, kön, civilstånd, nationalitet, antal barn samt folkbokförd adress den 31 december inkomståret.

Från Pensionsmyndigheten hämtas uppgifter om förmåner i det allmänna pensionssystemet. Uppgifter om statskommunalt bostadsbidrag och kommunalt bostadstillägg för pensionärer, uppgift om sjukpenning, föräldrapenning, bidragsförskott med mera kommer från Försäkringskassan.

Från Statens tjänstepensionsverk (SPV) respektive Kommunernas pensionsanstalt (KPA) hämtas uppgifter om statlig respektive kommunal tjänstepension. Uppgifter om övriga tjänstepensioner kommer från Skatteverket. Från Centrala studiestödsnämnden (CSN) hämtas uppgift om återbetalningspliktiga studiemedel, studiebidrag med mera.

Anställda: Förvärvsarbetande personer som har haft en arbetsinkomst av tjänst som är större än inkomsten av aktiv näringsverksamhet.

Arbetsinkomst: summan av löneinkomst, inkomst av näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom, föräldrapenning samt dag ersättning vid repetitionsutbildning och civilförsvaret.

Disponibel inkomst är den summa som återstår för konsumtion och sparande sedan man från summa förvärvs- och kapitalinkomst dragit ifrån slutliga skatter och lagt till skattefria ersättningar och bidrag (till exempel ekonomiskt bistånd, bostadsbidrag, barnbidrag). Disponibel inkomst är det inkomstbegrepp i den totalräknade inkomststatistiken som bäst speglar köpkraften och levnadsstandarden för olika grupper i samhället. Den disponibla inkomsten redovisas på familjenivå (före 2015) och hushållsnivå (2015 och framåt) vilket innebär en del problem vid jämförelse av medelvärden i längre tidsserier.

Den disponibla inkomsten räknas fram genom att man från summa förvärvs- och kapitalinkomst drar ifrån (-) och lägger till (+) följande delkomponenter:

Slutlig skatt och sjömansskatt	(-)
Bostadsbidrag till barnfamiljer	(+)
Bostadsbidrag till ungdomar	(+)
Barnbidrag	(+)
Kommunalt bostadstillägg/Särskilt kommunalt bostadstillägg	(+)
Skattefri del av livränta/barnpension	(+)
Sjukpenning (skattefri)/frivillig pension (skattefri)/särskilt pensionstillägg	(+)
Handikappersättning	(+)
Bidragsförskott, erhållet belopp	(+)
Skattefritt studiestöd (lån o bidrag)	(+)
Dagersättning och utryckningsbidrag för värnpliktiga	(+)
Ekonomiskt bistånd	(+)
Återbetalt belopp av studiemedel	(-)
Underhållsbidrag, givet belopp	(-)

Disponibel inkomst viktat för konsumtionsenhet: För att göra jämförelser av disponibel inkomst mellan olika typer av hushåll (före år 2015 familjer) används ett viktsystem, som antingen kallas för köpkraftsenheter eller konsumtionsenheter, där inkomsten relateras till hushållets sammansättning. Den disponibla inkomsten divideras med den vikt som gäller för hushållet. Skalan fastställs av SCB och bygger bl.a. på budgetberäkningar utförda av Konsumentverket och underlag för bedömning av en baskonsumtion som kan beräknas för olika hushållstyper.

Vikterna är följande:

- Ensamboende 1,0
- Sammanboende par 1,51
- Ytterligare vuxen 0,6
- Första barnet 0–19 år 0,52
- Andra och påföljande barn 0–19 år 0,42

Fördelen med att använda konsumtionsenheter är att det blir lättare att jämföra olika områden med olika hushållsstorlekar, exempelvis ett område som i huvudsak består av små lägenheter och ett annat område som i huvudsak omfattar större lägenheter.

Familjebegrepp i inkomststatistiken utgörs gifta/sammanboende familjer av *gifta par* som bor tillsammans, med eller utan barn. Dessutom ingår ogifta sammanboende som *har eller har haft gemensamma barn*. Ensamstående män och kvinnor utgörs av alla ej sammanboende, med eller utan barn, samt ogifta sammanboende utan gemensamma barn. Det finns alltså ingen uppgift om samboförhållanden i den totalräknade inkomststatistiken inom familjebegreppet. Hemmaboende barn över 18 år räknas som en egen familjeenhet. På riksnivå finns dock

inkomstuppgifter för samtliga sammanboende i SCB:s Inkomstfördelningsundersökning (HEK).

Företagssektorn: Icke-finansiella företag, finansiella företag och personliga företag.

Förvärvsarbete: Personer som haft en arbetsinkomst som överstiger prisbasbeloppet för år 2020, 47 300 kronor. Prisbasbeloppet för år 2020 var 800 kronor högre än prisbasbeloppet för år 2019.

Gini-koefficient: Måttet används för att mäta inkomstfördelningen över hela inkomstskalan. Gini-koefficienten kan anta ett värde mellan noll och ett. Ett värde nära 1 innebär ojämnt fördelade inkomster och värde nära 0 innebär mer jämnt fördelade inkomster. Om alla har exakt samma inkomst så kommer Gini-koefficienten bli 0. Om en person i hela befolkningen besitter all inkomst så kommer Gini-koefficienten bli 1.

Hushållsbegrepp i inkomststatistiken utgörs av personer som är folkbokförda på samma "bostadslägenhet". Ett hushåll definieras utifrån lägenhetsregistret där samtliga bostäder ska ha lägenhetsnummer, dock saknar 2–3 procent ett sådant. Lägenhetsnumret kopplas till personer som är folkbokförda på respektive bostadslägenhet. På detta sätt kan sammanboende personer, även om de inte är gifta eller har gemensamma barn, kopplas ihop. Med familjebegreppet kan endast sammanboende som är gifta och/eller har gemensamma barn kopplas ihop. Sedan år 2015 används hushållsbegreppet i inkomststatistiken då det ger ett mer rättvisande bild av hushållens ekonomi. Till "barn" inom begreppet hushåll räknas individer som är mellan 0–19 år gamla.

Hushållssektorn: Hushåll, ideella föreningar, stiftelser med mera och registrerade trossamfund.

Inkomst av tjänst inkluderar lön från arbetsgivare, ersättning vid frånvaro från arbetet på grund av sjukdom eller föräldraledighet, arbetslöshetsersättning samt ytterligare ett antal ersättningar. Dessutom ingår skattepliktiga naturaförmåner som till exempel traktamenten och bilförmån. I inkomstslaget inkomst av tjänst ingår även pension och livränta. Pension är här att betrakta som "sparad" tjänsteinkomst som arbetats ihop tidigare i livet. Inkomst av yrkesmässigt bedriven förvärvsverksamhet anses som **inkomst av näringsverksamhet** om inkomsten inte räknas in under inkomstslagen tjänst eller kapital. De flesta intäkter och kostnader som har direkt samband med verksamheten är skattepliktiga respektive avdragsgilla. En näringsverksamhet är aktiv om man har arbetat minst 600 timmar om året i verksamheten. Om man ej varit aktiv mer än 600 timmar i verksamheten är det fråga om passiv näringsverksamhet. Exempel på inkomster som ofta hänförs som passiv näringsverksamhet är inkomst av hyresfastighet och arrende.

Kommunala sektorn: Primärkommunal undersektor och landstingskommunal undersektor.

Näringsgren: Redovisas enligt Standard för svensk näringsgrensindelning (SNI 2007).

Näringsidkare: Förvärvsarbete personer vars inkomst av aktiv näringsverksamhet är större än eller lika med arbetsinkomsten av tjänst.

Sammanräknad förvärvsinkomst: Summan av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. Kapitalinkomster ingår alltså inte. Detta inkomstbegrepp gäller till exempel vid redovisning av befolkningens inkomster fördelade efter ålder och civilstånd samt för delområden i staden. Sammanräknad förvärvsinkomst är ett begrepp som uppkom i samband med skattereformens genomförande år 1991.

Statliga sektorn: Statlig förvaltning.